

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

سه‌شنبه چهارم خرداد ماه ۱۴۰۰

سال هفتاد و هفتم شماره ۲۲۱۹۰

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضایی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR
WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۴۵۰۰ تومان

صفحه	دستگاه اجراء کننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۱	سازمان امور مالیاتی کشور	۱۳۹۹/۱۱/۱۸	رای شماره‌های ۱۸۰۴ و ۱۸۰۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال بند ۲ نامه شماره ۲۳۲/۱۹۳۵۷/ص - ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ مدیرکل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی و نیز جزء (ب) بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور
۳	شورای اسلامی شهر آمل	۱۳۹۹/۱۲/۲	رای شماره ۱۸۰۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال ماده ۱ و ماده ۲ از تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل از تاریخ تصویب
۴	شعب دیوان عدالت و سایر مراجع اداری	۱۳۹۹/۱۲/۲	رای شماره ۱۸۶۰ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: اعلام تعارض - تعارض در آراء شعب دیوان عدالت اداری در رسیدگی به دادخواست اشخاص به خواسته اعمال معافیت‌های مالیاتی بر سقف خالص دریافت تعیین شده
۵	شعب دیوان عدالت و سایر مراجع اداری	۱۳۹۹/۱۲/۲	رای شماره ۱۸۶۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: اعلام تعارض - صدور مجوز تاکسیرانی با شهرداری است و شهرداری نمی‌تواند به بهانه اشباع بودن بازار از صدور پروانه خودداری کند و این امر منصرف از صلاحیت سایر مراجع من جمله شورای اسلامی شهر است
۶	وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی	۱۳۹۹/۱۲/۲	رای شماره ۱۸۶۲ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال مصوبه مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۵ شورای عالی حفاظت فنی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از تاریخ تصویب
۷	سازمان ثبت اسناد و املاک کشور	۱۳۹۹/۱۲/۲	رای شماره ۱۸۶۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال بندهای ۲ و ۳ بخشنامه شماره ۹۴/۱۴۷۲۰۴ - ۱۳۹۴/۸/۲۷ معاونت امور اسناد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
۸	قوه قضائیه	۱۳۹۹/۱۲/۲	رای شماره‌های ۱۸۶۵ و ۱۸۶۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال اطلاق بند (ب) مربوط به داوطلبان بومی در آزمون استخدامی سال ۱۳۹۶ کارکنان اداری قوه قضائیه و تذکر ۱ آن که برای داوطلبان بومی استان نیز امتیازی را در روند استخدام آنها در نظر می‌گیرد
۹	شورای اسلامی شهر محلات	۱۳۹۹/۱۲/۵	رای شماره ۱۸۸۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال تبصره ۳ از تعرفه ۱۱ مصوبه شماره ۱۲۷۵ - ۱۳۹۷/۱۱/۹ و تبصره‌های ۴ - ۵ - ۶ - ۷ از تعرفه شماره ۱۱ و تبصره ۷ تعرفه شماره ۱۱ شورای اسلامی شهر محلات برای سال ۱۳۹۸
۱۱	شورای اسلامی شهر قزوین	۱۳۹۹/۱۲/۵	رای شماره ۱۸۸۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال مصوبه‌های شماره ۵۰۳ - ۱۳۸۳/۱۱/۶ و ۱۸۷ مورخ ۱۳۹۵/۱۱/۱۲ و تبصره ذیل جدول عوارض پذیره مصوبه شماره ۵۰۵ - ۱۳۸۴/۱۱/۱۴ و ۹۳ مورخ ۱۳۹۵/۵/۳۰ و ۳۸۷ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۰ و ۱۸۲ - ۱۳۸۷/۸/۱۸ و ۳۶۹ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۸ و ۵۸۶ - ۱۳۸۹/۱۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قزوین از تاریخ تصویب

«ابطال بند ۲ نامه شماره ۲۳۲/۱۹۳۵۷/ص - ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ مدیرکل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی و نیز جزء (ب) بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۱/۱۸ شماره دادنامه: ۱۸۰۴ - ۱۸۰۵
شماره پرونده: ۹۸۰۱۸۸۶ - ۹۹۰۱۲۲۷
مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

قوانین و مقررات عمومی

۱۳۹۹/۱۲/۲۴

شماره ۹۸۰۱۸۸۶

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه‌های ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۸۰۵ و ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۸۰۴ مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۸ با موضوع:

شاکي: آقای بهمن زبردست

موضوع شکایت و خواسته: ابطال ۱- یک عبارت از جزء (ب) بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ رئیس سازمان امور مالیاتی کشور ۲- بند ۲ نامه شماره ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ مدیرکل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور

گردش کار: شاکي به موجب دادخواست‌هایی جداگانه ابطال یک عبارت از جزء (ب) بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ رئیس سازمان امور مالیاتی کشور و بند ۲ نامه شماره ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ مدیرکل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که: «الف) شرح دادخواست برای ابطال یک عبارت از جزء (ب) بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ رئیس سازمان امور مالیاتی کشور

ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام، ضمن تقدیم بخشنامه مذکور، به استحضار می‌رساند، در جزء (ب) بند ۴ بخشنامه آمده که «چون در ماده ۵۷ موعدی برای تسلیم اظهارنامه مخصوص این ماده معین نشده، مؤدی در هر مرحله از مراحل تشخیص و حل اختلاف و وصول می‌تواند با تسلیم اظهارنامه مذکور تقاضای اعطای تسهیلات موضوع این ماده را بنماید و واحدهای مالیاتی مادام که خلاف اظهارات مؤدی ثابت نشده، ملزم به قبول مندرجات اظهارنامه تسلیمی می‌باشند.» در حالی که ماده ۵۷ قانون مالیات‌های مستقیم، از جمله مواد فصل اول از باب سوم این قانون بوده، موعد تسلیم اظهارنامه مؤدیان موضوع این فصل در ماده ۸۰ قانون مارالذکر به این شرح تعیین شده است: «مؤدیان موضوع این فصل مکلفاند اظهارنامه مالیاتی خود را روی نمونه‌ای که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و در دسترس آنها قرار می‌گیرد، تنظیم و در مورد حق واگذاری محل و نیز مؤدیان موضوع ماده ۷۴ این قانون تا سی روز پس از انجام معامله و در سایر موارد تا آخر تیر ماه سال بعد به انضمام مدارک مربوط به اداره امور مالیاتی محل وقوع ملک تسلیم و مالیات متعلق را طبق مقررات پرداخت نمایند.» لذا با توجه به شمول عبارت «سایر موارد» به مؤدیان موضوع ماده ۵۷ قانون مالیات‌های مستقیم، این حکم که موعدی برای تسلیم اظهارنامه شان تعیین نشده نادرست و خلاف قانون است. چرا که قانونگذار برای هر الزام به تسلیم اظهارنامه مالیاتی، موعدی را مقرر نموده، مؤدیان نیز قانوناً ملزم به رعایت این مواعد قانونی هستند. در پایان عرایضم با توجه به مغایرت فراز نقل شده از بخشنامه مورد اعتراض با ماده ۸۰ قانون مالیات‌های مستقیم و خارج از حدود اختیارات بودن حکمی که طی آن در خصوص قانون مقرر شده، از آن مقام عالی درخواست ابطال عبارتی که عیناً از جزء (ب) بند ۴ بخشنامه مورد اعتراض نقل شد را دارم.

(ب) شرح دادخواست برای ابطال بند ۲ نامه شماره ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ - ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ مدیرکل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور

ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام، ضمن تقدیم نامه مذکور، به استحضار می‌رساند، در بند دوم نامه آمده که «طبق جزء (ب) بند ۴ این بخشنامه چون در ماده ۵۷ موعدی برای تسلیم اظهارنامه مخصوص این ماده معین نشده، مؤدی در هر مرحله از مراحل تشخیص و حل اختلاف و وصول اجرا می‌تواند با تسلیم اظهارنامه مذکور تقاضای اعطای تسهیلات موضوع این ماده را نماید و واحدهای مالیاتی مادام که خلاف اظهارات مؤدی ثابت نشده، ملزم به قبول مندرجات اظهارنامه تسلیمی می‌باشند. لذا با توجه به موارد فوق، به نظر این دفتر برای تسلیم اظهارنامه مخصوص ماده ۵۷ قانون مالیات‌های مستقیم در قانون مذکور موعدی تعیین نشده است.» در حالیکه ماده ۵۷ قانون مالیات‌های مستقیم، از جمله مواد فصل اول از باب سوم این قانون بوده، موعد تسلیم اظهارنامه مؤدیان موضوع این فصل در ماده ۸۰ قانون مارالذکر به این شرح تعیین شده است: «مؤدیان موضوع این فصل مکلفاند اظهارنامه مالیاتی خود را روی نمونه‌ای که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و در دسترس آنها قرار می‌گیرد، تنظیم و در مورد حق واگذاری محل و نیز مؤدیان موضوع ماده ۷۴ این قانون تا سی روز پس از انجام معامله و در سایر موارد تا آخر تیرماه سال بعد به انضمام مدارک مربوط به اداره امور مالیاتی محل وقوع ملک تسلیم و مالیات متعلق را طبق مقررات پرداخت نمایند.» لذا با توجه به شمول عبارت «سایر موارد» به مؤدیان موضوع ماده ۵۷ قانون مالیات‌های مستقیم، این حکم که موعدی برای تسلیم اظهارنامه شان تعیین نشده نادرست و خلاف قانون است. چرا که قانونگذار برای هر الزام به تسلیم اظهارنامه مالیاتی، موعدی را مقرر نموده، مؤدیان نیز قانوناً ملزم به رعایت این مواعد قانونی هستند. در پایان عرایضم با توجه به مغایرت فراز نقل شده از نامه مورد اعتراض با ماده ۸۰ قانون مالیات‌های مستقیم و

خارج از حدود اختیارات بودن حکمی که طی آن در خصوص قانون مقرر شده، از آن مقام عالی درخواست ابطال بند شماره ۲ از نامه مورد اعتراض که عیناً نقل شد را دارم.» متن مقررهای مورد شکایت به شرح زیر است:

«الف: جزء (ب) بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ رئیس سازمان امور مالیاتی کشور

۴- راجع به ماده ۵۷:

الف: ...

ب - چون در ماده ۵۷ موعدی برای تسلیم اظهارنامه مخصوص این ماده معین نشده، مؤدی در هر مرحله از مراحل تشخیص و حل اختلاف و وصول و اجرا می‌تواند با تسلیم اظهارنامه مذکور تقاضای اعطای تسهیلات موضوع این ماده را بنماید و واحدهای مالیاتی مادام که خلاف اظهارات مؤدی ثابت نشده، ملزم به قبول مندرجات اظهارنامه تسلیمی می‌باشند، ضمناً در مواردی که مودی نیاز به اخذ گواهی انجام معامله داشته باشد، نبایستی صدور آن را موکول به اخذ تأییدیه از اداره امور مالیاتی محل سکونت او بنمایند.

ب: بند ۲ نامه شماره ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ - ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ مدیرکل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور

۲- طبق جزء (ب) بند ۴ این بخشنامه چون در ماده ۵۷ موعدی برای تسلیم اظهارنامه مخصوص این ماده معین نشده، مؤدی در هر مرحله از مراحل تشخیص و حل اختلاف و وصول و اجرا می‌تواند با تسلیم اظهارنامه مذکور تقاضای اعطای تسهیلات موضوع این ماده را نماید و واحدهای مالیاتی مادام که خلاف اظهارات مؤدی ثابت نشده، ملزم به قبول مندرجات اظهارنامه تسلیمی می‌باشند. لذا با توجه به موارد فوق، به نظر این دفتر برای تسلیم اظهارنامه مخصوص ماده ۵۷ قانون مالیات‌های مستقیم در قانون مذکور موعدی تعیین نشده است.»

در پاسخ به شکایات مذکور، مدیرکل دفتر حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور به موجب لوابیح شماره ۱۳۹۸/۶/۱۶ - د/۲۱۲/۲۸۵۰۷ و ۱۳۹۸/۶/۱۶ و ۱۳۹۹/۶/۱۲ - توضیحاتی داده است که خلاصه آن به قرار زیر است:

«جناب آقای دربین

مدیرکل محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام

به موجب ماده ۸۰ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن «مؤدیان موضوع این فصل مکلفاند اظهارنامه مالیاتی خود را روی نمونه‌ای که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و در دسترس آنها قرار می‌گیرد، تنظیم و در مورد حق واگذاری محل و نیز مؤدیان موضوع ماده ۷۴ این قانون تا سی روز پس از انجام معامله و در سایر موارد تا آخر تیر ماه سال بعد به انضمام مدارک مربوط به اداره امور مالیاتی محل وقوع ملک تسلیم و مالیات متعلق را طبق مقررات پرداخت نمایند.» همچنین به استناد صدر ماده ۵۷ قانون فوق، در مورد شخص حقیقی که هیچ گونه درآمدی ندارد تا میزان معافیت مالیاتی درآمد حقوق موضوع ماده ۸۴ این قانون از درآمد مشمول مالیات سالانه و مستغلات از مالیات معاف و مازاد طبق مقررات این فصل مشمول مالیات می‌باشد. مشمولان این ماده باید اظهارنامه مخصوصی طبق نمونه‌ای که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور تهیه خواهد شد به اداره امور مالیاتی محل وقوع ملک تسلیم و اعلام نمایند که هیچ گونه درآمد دیگری ندارند. با توجه به مراتب فوق، اظهارنامه مخصوص موضوع ماده ۵۷ قانون یاد شده، صرفاً به منظور اعلام اینکه شخص حقیقی هیچ گونه درآمد دیگری ندارد و برای بهره‌مندی از معافیت مقرر در این ماده تسلیم می‌گردد و تسلیم آن تکلیف قانونی مؤدی برای تشخیص و پرداخت مالیات محسوب نمی‌شود. به علاوه تسلیم اظهارنامه مذکور، تکلیف اشخاص را برای ارائه اظهارنامه مالیاتی مربوط به ابراز درآمد ناشی از املاک به منظور تشخیص، محاسبه و پرداخت مالیات متعلق (اعم از اظهارنامه اجاره ملک، اظهارنامه مربوط به انتقال حق واگذاری محل و...) ساقط نمی‌نماید.

بنابراین مقررات ماده ۸۰ قانون مذکور، صرفاً در خصوص تکلیف تسلیم اظهارنامه مالیاتی در مقام مؤدی، برای محاسبه مالیات، موضوعیت داشته و به مؤدیانی که به منظور بهره‌مندی از تسهیلات ماده ۵۷ مورد بحث اقدام به تسلیم اظهارنامه مخصوص مربوط می‌نمایند، تسری ندارد و اظهارنامه موصوف از مصادیق اظهارنامه مالیاتی تلقی نمی‌گردد و مهلتی نیز برای تسلیم آن در قانون تعریف نشده است. از طرفی جریمه خلاف واقع بودن آن نیز به طور خاص قانونگذار در متن ماده مذکور، تعیین نموده در حالیکه جریمه عدم تسلیم اظهارنامه مالیاتی در ماده ۱۹۲ قانون صدرالذکر به طور منفک پیش‌بینی شده است. لذا مقررات ردیف (ب) از بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ و بند ۲ نامه شماره ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ - ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ مدیرکل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور تبیین‌کننده نظر قانونگذار بوده و هیچ گونه مغایرتی با قانون نداشته است.»

«احتراماً در خصوص دادخواست اینجناب حمید یدالله تبار عمران که طی شماره ۹۸۰۳۱۹۴ در آن هیأت تحت رسیدگی قرار دارد معروض می‌دارم در لایحه‌ای که اشاره به نظریه شورای محترم نگهبان از بعد خلاف شرع بودن را قید کرده‌ام فقط جهت استحضار بوده و بنده در این خصوص خلاف قانون را تقاضا کرده‌ام و منظورم خلاف از بعد خلاف شرع نبوده است. خواهشمند است دستور فرمایید تا اقدامات لازم معمول فرمایند.»

۳- شاکي همچنین به موجب لایحه مورخ ۱۳۹۹/۶/۱ که به دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ارائه داده اعلام کرده است که:

«از آنجایی که مصوبات شورای اسلامی شهر آمل در سالهای ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷ بر اساس کد ردیف‌های ۲-۱۲ و ۲-۱۳ و یا ۳-۲۲ بوده و در سال ۱۳۹۸ شماره ردیفها و کدهای مربوطه تغییر یافته و ۲-۱۲ به شماره ماده ۱۱ صفحه ۲۲ و عوارض ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری و یا استفاده از طرح موصوف از شماره ۲-۱۳ به ماده ۱ و ماده ۲ در صفحات ۳۶-۳۷-۳۸ تعرفه عوارض سال ۱۳۹۸ گنجانده و تغییر یافته لذا به پیوست تصویر مصوبات مورد درخواست اینجناب برای سال ۱۳۹۸ خواهشمند است مساعدت و اقدامات مساعد معمول فرمایند.»

۴- متن تعرفه‌های مورد اعتراض به شرح زیر است:

«الف: ماده ۱ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل

ماده ۱- عوارض ناشی از تغییر طرحهای تفصیلی بنا به درخواست مالک:

اولویت کاربری	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱	-	-	-	-	-	-	-	-
۲	۳۵B+۳۰۰/۰۰۰	-	-	-	-	-	-	-
۳	۴۰B+۳۰۰/۰۰۰	۳۲B+۳۰۰/۰۰۰	-	-	-	-	-	-
۴	۵۵B+۵۰۰/۰۰۰	۴۵B+۴۵۰/۰۰۰	۳۰B+۲۵۰/۰۰۰	-	-	-	-	-
۵	۱۱۸B+۹۰۰/۰۰۰	۹۵B+۹۰۰/۰۰۰	۶۶B+۳۰۰/۰۰۰	۴۰B+۳۰۰/۰۰۰	-	-	-	-
۶	۱۲۷B+۱۰۰۰/۰۰۰	۱۰۷B+۱۰۰۰/۰۰۰	۷۷B+۷۰۰/۰۰۰	۵۵B+۳۵۰/۰۰۰	۴۵B	-	-	-
۷	۱۳۴B+۱۰۰۰/۰۰۰	۱۱۵B+۱۰۰۰/۰۰۰	۸۰B+۷۰۰/۰۰۰	۶۰B+۷۰۰/۰۰۰	۴۷B	۱۵B	-	-
۸	۱۳۷B+۱۰۰۰/۰۰۰	۱۱۷B+۱۰۰۰/۰۰۰	۸۴B+۷۰۰/۰۰۰	۶۵B+۷۰۰/۰۰۰	۵۰B	۱۶B	۱۲B	-

راهنمای جدول:

۱- کاربری مختلط تجاری - اداری - مسکونی

۲- تجاری محله - تجاری ناحیه - تجاری نواری - تجاری شهری - بازار روز

۳- مختلط فرهنگی پذیرایی مسکونی - تجاری مسکونی

۴- تفریحی - گردشگری - پذیرایی - صنعتی - کارگاهی - انبار

۵- مسکونی

۶- پایانه - انبار - تأسیسات تجهیزات - پارکینگ - آموزشی - ورزشی - اداری -

انتظامی - نظامی - درمانی - مذهبی - فرهنگی - آموزش عالی - فضای باز شهری - واقع در طرح معابر - نهر و کوچه متروکه - فاقد کاربری

۷- اراضی زراعی - باغ - حریم سبز - فضای سبز

۸- خارج از محدوده داخل حریم

تذکر: چنانچه هر یک از کاربریهای اشاره شده در ردیف ۴ بنا به تقاضای متقاضی، درخواست تغییر به کاربری دیگری در همان ردیف و یا به مسکونی (ردیف ۵) را داشته باشند عوارض تغییر کاربری معادل $300/000 + 20B$ برای هر مترمربع از عرصه قابل دریافت می‌باشد.

ب: ماده ۲ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل

ماده ۲- مغایرت کاربری‌های طرح تفصیلی قبلی و جدید

۱- چنانچه پلاکی برابر طرح تفصیلی قبلی دارای کاربری مسکونی بوده ولی در طرح تفصیلی جدید کاربری آن باغ‌داری و غیره (غیرمسکونی) تعیین گردیده باشد و مالک درخواست تغییر طرح تفصیلی و بازگشت به کاربری اولیه (طرح تفصیلی قبلی) را داشته باشد:

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۱۸ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

به موجب ماده ۸۰ قانون مالیات‌های مستقیم مقرر شده است: «مؤدیان موضوع این فصل مکلفند اظهارنامه مالیاتی خود را روی نمونه‌ای که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و در دسترس آنها قرار می‌گیرد، تنظیم و در مورد حق واگذاری محل و نیز مؤدیان موضوع ماده ۷۴ این قانون تا سی روز پس از انجام معامله و در سایر موارد تا آخر تیر ماه سال بعد به انضمام مدارک مربوط به اداره امور مالیاتی محل وقوع ملک تسلیم و مالیات متعلق را طبق مقررات پرداخت نمایند.» نظر به اینکه حکم فوق در خصوص تعیین تاریخ تسلیم اظهارنامه مالیاتی شامل کلیه موارد مقرر در فصل اول از باب سوم قانون مالیات‌های مستقیم و از جمله مورد ذکر شده در ماده ۵۷ این قانون می‌شود، بنابراین بند ۲ نامه شماره ۲۳۲۲/۱۹۳۵۷/ص - ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ مدیرکل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی و نیز جزء (ب) بند ۴ بخشنامه شماره ۱۳۵۳۰ - ۱۳۸۴/۷/۲۷ رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور که بر اساس آن اعلام شده است که برای تسلیم اظهارنامه موضوع ماده ۵۷ قانون مالیات‌های مستقیم موعودی تعیین نشده، مغایر با ماده ۸۰ قانون مالیات‌های مستقیم و خارج از اختیار است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره ۹۸۰۳۱۹۴

۱۳۹۹/۱۲/۲۴

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۸۰۳۱۹۴ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۰۲ با موضوع: «ابطال ماده ۱ و ماده ۲ از تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل از تاریخ تصویب» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۲ شماره دادنامه: ۱۸۰۷ شماره پرونده: ۹۸۰۳۱۹۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: حمید یدالله تبار عمران

موضوع شکایت و خواسته: ابطال ۱- ماده ۱ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸

شورای اسلامی شهر آمل به استثنای بند ۳ توضیحات

۲- ماده ۲ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل

۳- ماده ۱۱ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل

گردش کار: ۱- شاکي به موجب دادخواستی ابطال مواد ۱، ۲ و ۱۱ و همچنین بند ۳

توضیحات ماده ۱ از تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته به طور خلاصه اعلام کرده است که:

«احتراماً به استحضار می‌رساند شهرداری آمل در اجرای مصوبات شورای شهر عوارضی

تحت عنوان عوارض استقرار بنا، عوارض تغییر کاربری و عوارض بهای خدمات از اشخاص مطالبه می‌نماید.

عوارض مورد شکایت با اصل تسلیط و اعتبار مالکیت مشروع اشخاص و همچنین مواد ۵ و ۱۴ آیین‌نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شوراهای اسلامی مغایرتی

فاحش دارد. این در حالی است که مطابق آراء هیأت عمومی برای اکثر شهرهای ایران عوارض تغییر کاربری و عوارض استقرار بنا ابطال گردیده است. (به عنوان نمونه دادنامه

شماره ۶۸۶ الی ۶۹۵ - ۱۳۹۵/۹/۱۶: شورای اسلامی شهر که صلاحیتی برای تغییر کاربری اراضی ندارد، به طریق اولی نمی‌تواند در این خصوص مبادرت به وضع قاعده کند و از بابت

تغییر کاربری‌ها قسمتی از اراضی مردم یا مبلغ آن را دریافت کند). لذا با استناد به مواد ۱۱، ۱۳ و ۲۰ قانون آیین دادرسی دیوان عدالت اداری تقاضای ابطال مصوبات یاد شده را دارم.»

۲- شاکي به موجب لایحه مورخ ۱۳۹۹/۳/۴ که به دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

ارائه داده اینگونه اعلام کرده است که:

ردیف	شرح	نحوه محاسبه
۱	در صورتیکه دارای پروانه ساختمان قبل از سال ۸۵ باشد و بنا ساخته شده باشد.	معاف
۲	در صورتیکه دارای بنای قدیمی قبل از سال ۶۶ که عوارض بنای احداثی تسویه شده باشد.	معاف
۳	در صورتیکه دارای رای جریمه قبل از سال ۸۵ باشد و جریمه آن پرداخت شده باشد.	معاف
۴	در صورتیکه دارای پروانه ساختمان قبل از سال ۸۵ باشد ولی احداث نشده باشد.	۵۰٪
۵	در صورتیکه دارای رای جریمه قبل از سال ۸۵ باشد و جریمه پرداخت نشده باشد.	۵۰٪
۶	در صورتیکه عرصه فاقد اعیان باشد.	۵۰٪
۷	در صورتیکه دارای پروانه ساختمان که در اجرای ماده واحده صادر شده باشد.	۵۰٪
۸	در صورتی که عوارض تغییر کاربری از غیرمسکونی (سال ۶۴) به مسکونی (طرح جمع) پرداخت شده باشد و در طرح تفصیلی جدید (سال ۸۵) به غیرمسکونی تغییر یابد.	معاف
۹	در مورد بند ۸ چنانچه برابر طرح تفصیلی جدید (سال ۸۵) تمام یا قسمتی از پلاک به تجاری تغییر یابد.	به میزان مساحت تجاری قابل دریافت می‌باشد.

شهر آمل برای سال ۱۳۹۸ مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

۲- هر چند طبق آراء متعدد هیأت عمومی دیوان عدالت اداری عوارض ارزش افزوده ناشی از طرح‌های توسعه شهری و تغییر کاربری در مصوبات شوراهای اسلامی شهرها مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی تشخیص نشده است، لکن طبق ماده ۵ قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران بررسی و تصویب طرح‌های تفصیلی شهری و تغییرات آنها در هر استان توسط کمیسیون مندرج در آن انجام می‌شود و تعیین عوارض ارزش افزوده برای املاک یا اراضی قبل از طرح در کمیسیون ماده ۵ یا بدون اخذ مجوز از مراجع ذیربط قانونی مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات بوده بنابراین ماده ۲ تحت عنوان مغایرت کاربری‌های طرح تفصیلی قبلی و جدید مصوب شورای اسلامی شهر آمل برای سال ۱۳۹۸ مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

۳- طبق تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ شوراهای اسلامی شهر و بخش جهت وضع هر یک از عوارض محلی جدید، که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده باشد، موظفند موارد را حداکثر تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای اجراء در سال بعد، تصویب و اعلام عمومی نمایند و نظر به اینکه اخذ عوارض تغییر در استقرار بنا، عوارض مضاعف است، بنابراین ماده (۱۱) از تعرفه سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی شورای اسلامی شهر است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره ۹۹۰۱۷۵۵ ۱۴۰۰/۱/۱۰

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۸۶۰ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با موضوع: «اعلام تعارض - تعارض در آراء شعب دیوان عدالت اداری در رسیدگی به دادخواست اشخاص به خواسته اعمال معافیت‌های مالیاتی بر سقف خالص دریافت تعیین شده» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۲ شماره دادنامه: ۱۸۶۰ شماره پرونده: ۹۹۰۱۷۵۵

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

اعلام‌کننده تعارض: آقای حسن کاظم زاده

موضوع: اعلام تعارض در آراء صادر شده از شعب دیوان عدالت اداری

گردش کار: در خصوص دادخواست افزایش اعمال معافیت‌های مالیاتی بر سقف خالص دریافتی تعیین شده (سه برابر حداکثر حقوق موضوع ماده ۳ مصوبه ۶۴۷۴۴۴-۱۳۹۵/۵/۱۱ از سوی شورای حقوق و دستمزد)، شعب دیوان عدالت اداری، آراء متفاوتی صادر کرده‌اند.

گردش کار پرونده‌ها و مشروح آراء به قرار زیر است:

الف: شعبه ۳۹ بدوی دیوان عدالت اداری با موضوع دادخواست آقای حسن کاظم‌زاده به طرفیت شرکت نفت و گاز پارس و به خواسته الزام به اصلاح نحوه محاسبه دقیق و صحیح حقوق و مزایا با توجه به مواد ۳۷ و ۹۱ قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران و با رعایت مصوبه شورای حقوق و دستمزد به موجب دادنامه شماره ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۷۶۰۰۳۷۸ - ۱۳۹۹/۲/۱۷ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

با عنایت به مفاد و محتوای بخشنامه شماره ۶۴۷۴۴۴-۱۳۹۵/۵/۱۱ صادره از شورای حقوق و دستمزد که دلالت بر استحقاق شاکی بر اجابت خواسته قانونی وی دارد و همچنین توجه به ماده ۳۷ قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران که معافیت‌ها و مزایا را برای ایثارگران در نظر گرفته است و نیز با توجه به عدم دفاع مؤثر طرف شکایت در لایحه ارسالی به دفتر این شعبه، مستند به مواد ۱۰، ۱۱ و ۱۷ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به ورود شکایت شاکی صادر می‌گردد. رأی صادره ظرف مهلت ۲۰ روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

شعبه ۲۳ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۹۳۰۱۶۷۷ صادره از شعبه ۱۳۹۹/۵/۵ - به شرح زیر رأی صادر کرده است:

۲- در صورتیکه مالک درخواست تغییر طرح تفصیلی به تجاری، صنعتی، کارگاهی (برگشت به کاربری اولیه و یا کاربری مشابه آن) را داشته باشد؛ پس از تأیید واحدهای ذیربط به میزان بنای تجاری، صنعتی، کارگاهی که دارای سابقه و پرداختی قبل از سال ۸۵ باشد، معاف و مابقی به مأخذ ۵۰٪ تعرفه قابل محاسبه می‌باشد و در صورتی که عرصه فاقد اعیان نیز به مأخذ ۵۰٪ تعرفه قابل محاسبه می‌باشد.

۳- در مورد سایر کاربری‌ها (به جز بند ۱ و ۲) در صورت درخواست اصلاح و تغییر طرح تفصیلی و بازگشت به کاربری اولیه موارد جدول فوق نیز قابل لحاظ می‌باشد.

ج: ماده ۱۱ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل

ماده ۱۱- اخذ عوارض تغییر در استقرار بنا

به ازای هر یک مترمربع عدم رعایت حد نصاب فاصله با معبر (مغایر با پروانه صادره) در یک سطح به شرح ذیل قابل وصول است:

$$10 * B * S$$

S: مساحت تعدی یا تفریط از فاصله مجاز مینا طرح تفصیلی

تبصره: عوارض فوق برای بناهای احداثی بدون پروانه ساختمانی پس از صدور رأی ماده صد مبنی بر ابقاء بنا قابل محاسبه و دریافت می‌باشد.

۵ - علی‌رغم ابلاغ دادخواست و ضامن آن به طرف شکایت تا زمان رسیدگی به پرونده در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری پاسخی از طرف شکایت واصل نشده است.

۶ - رسیدگی به موضوع از جمله موارد اعمال مقررات ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ شناخته نشد و پرونده در اجرای ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ به هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری ارجاع شد و هیأت مذکور به موجب دادنامه شماره ۱۱۲۱ - ۱۳۹۹/۸/۱۱ بند ۳ از قسمت توضیحات ماده ۱ تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل را قابل ابطال تشخیص نداد و رأی به رد شکایت صادر کرد. رأی مذکور به علت عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری یا ده نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعیت یافت.

«رسیدگی به مواد ۱، ۲ و ۱۱ از تعرفه عوارض محلی سال ۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر آمل در دستورکار هیأت عمومی قرار گرفت.»

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

۱- طبق ماده ۵ قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران بررسی و تصویب طرح‌های تفصیلی شهری و تغییرات آنها در هر استان به وسیله کمیسیونی به ریاست استاندار (و در غیاب وی معاون عمرانی استانداری) و با عضویت شهردار و نمایندگان وزارت مسکن و شهرسازی، وزارت جهاد کشاورزی و سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و صنایع دستی و همچنین رئیس شورای اسلامی شهر ذیربط و نماینده سازمان نظام مهندسی استان (با تخصص معماری یا شهرسازی) بدون حق رأی انجام می‌شود و تعیین عوارض ارزش افزوده برای املاک یا اراضی قبل از طرح در کمیسیون ماده ۵ یا بدون اخذ مجوز از مراجع ذیربط قانونی، مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات بوده بنابراین اطلاق ماده ۱ تحت عنوان عوارض ناشی از تغییر طرح‌های تفصیلی بنا به درخواست مالک، مصوب شورای اسلامی

و جاهد قانونی است و به همین جهت رأی شعبه ۲۳ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۶۷۷ - ۱۳۹۹/۵/۵ که بر غیروارد دانستن شکایت صادر شده صحیح و موافق مقررات است. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۲ و ماده ۸۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ برای شعب دیوان عدالت اداری و سایر مراجع اداری مربوط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره ۹۹۰۱۳۱۸

۱۴۰۰/۱/۱۰

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۸۶۱ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با موضوع: «اعلام تعارض - صدور مجوز تاکسیرانی با شهرداری است و شهرداری نمی‌تواند به بهانه اشباع بودن بازار از صدور پروانه خودداری کند و این امر منصرف از صلاحیت سایر مراجع من جمله شورای اسلامی شهر است» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۲ شماره دادنامه: ۱۸۶۱ شماره پرونده: ۹۹۰۱۳۱۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

اعلام‌کننده تعارض: معاونت نظارت و بازرسی دیوان عدالت اداری

موضوع: اعلام تعارض در آراء صادر شده از شعب دیوان عدالت اداری

گردش کار: شعب دیوان عدالت اداری در خواسته الزام به صدور مجوز تاکسیرانی آرای متفاوتی صادر کرده‌اند.

گردش کار پرونده‌ها و مشروح آراء به قرار زیر است:

الف: شعبه ۲۹ بدوی دیوان عدالت اداری با موضوع دادخواست آقای علی یوسفی ایل ذوله به طرفیت شهرداری کنگاور و به خواسته الزام به صدور مجوز تاکسیرانی درون شهری به موجب دادنامه شماره ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۰۹۰۵۵۱۴ - ۱۳۹۸/۱۱/۱۴ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

نظر به اینکه صدور مجوز تاکسیرانی منوط به اعلام نیاز شهرداری و تصویب شورای اسلامی است که در مانحن فیه اعلام نیاز نشده است در صورت اعلام نیاز مجدد و احراز شرایط شاکتی در اولویت خواهد بود. در موقعیت فعلی به شرح مذکور شکایت وارد نیست. لذا مستفاد به ماده ۱۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به رد شکایت وی صادر و اعلام می‌گردد. رأی صادره وفق ماده ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری ظرف بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری است.

رأی مذکور به موجب دادنامه شماره ۹۹۰۹۹۷۰۹۵۹۹۰۰۴۸۸ - ۱۳۹۹/۲/۱۳ در شعبه ۲۹ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری با اضافه کردن اصلاحاتی به شرح زیر تأیید شده است.

در خصوص اعتراض تجدیدنظرخواه نسبت به دادنامه مارالبیان صادره از شعبه ۲۹ بدوی دیوان عدالت اداری با بررسی، تدقیق و مذاقه جمیع اوراق و محتویات پرونده، مفاد دادخواست تقدیمی در مرحله بدوی و مفاد و محتوی دادنامه مورد اعتراض و نیز اظهارات تجدیدنظرخواه در دادخواست تجدیدنظرخواهی و پاسخ تجدیدنظر خوانده به شرح مشبوت و مندرج در جوف پرونده و التفات به اینکه صدور مجوز علاوه بر وجود و القاء شرایط لازم قانونی در شخص متقاضی مستلزم جری تشریفات قانونی لازم در مراجع ذی صلاح قانونی است. نظر به اینکه تجدیدنظرخواهی به عمل آمده به کیفیتی نیست که موجبات نقض دادنامه تجدیدنظر خواسته را فراهم آورد و از سوی دیگر حسب بررسی‌های به عمل آمده ایراد شکلی و ماهوی مؤثری از حیث رسیدگی بر آن وارد نمی‌باشد. علیهذا نظر به مراتب معنونه تجدیدنظرخواهی به عمل آمده را غیروارد تشخیص و به استناد مواد ۱۷، ۷۱ و ۱۲۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ ناظر به ماده ۳۴۹ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی انقلاب در امور مدنی و دادنامه شماره ۱۱۳ - ۱۳۷۰/۸/۲۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ضمن رد تجدیدنظرخواهی به عمل آمده دادنامه تجدیدنظر خواسته با اصلاح حکم رد به قرار رد شکایت را تأیید و ابرام می‌نماید. رأی صادره قطعی است.

ب: شعبه ۶ بدوی دیوان عدالت اداری با موضوع دادخواست آقای علی رحمتی پناه به طرفیت شهرداری کنگاور و به خواسته الزام طرف شکایت به صدور مجوز تاکسیرانی

نظر به اینکه بخشنامه شماره ۶۴۷۴۴۴ - ۱۳۹۵/۵/۱۱ که مورد استناد تجدیدنظر خوانده می‌باشد مربوط به سقف حقوق و مزایا است و با عنایت به اینکه به موجب تبصره ماده ۷۶ قانون مدیریت خدمات کشوری سقف حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های مستمر نباید از ۷ برابر حداقل حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های مستمر تجاوز کند و در این خصوص قانونگذار تفاوتی برای جانبازان و سایرین قائل نگردیده است و در مقررات قانون ایثارگران از مزایای فوق‌العاده‌ها و مزایای معاف نگردیده‌اند، بنابراین با پذیرش تجدیدنظرخواهی و مستنداً به ماده ۷۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری ضمن نقض دادنامه مورد اعتراض حکم به رد شکایت شاکتی صادر و اعلام می‌گردد. رأی صادره قطعی است.

ب: شعبه ۴۵ بدوی دیوان عدالت اداری با موضوع دادخواست‌های آقایان محمود صادقی، علیرضا غفاری نژاد و محمدرسول درویشی و به خواسته‌های الزام به اجرای بخشنامه شماره ۶۴۷۴۴۴ - ۱۳۹۵/۵/۱۱ مبنی بر معافیت مالیات و کسورات بازنشستگی و خرید مرخصی ایثارگران و استرداد وجوه کسر شده از تاریخ ۱۳۹۵/۵/۱۱ به موجب دادنامه‌های شماره ۱۶۱۶ - ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۴۲۰۲۳۶۵، ۱۳۹۷/۶/۱۷ - ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۴۲۰۲۳۶۵ - ۱۳۹۷/۸/۲۳ و ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۴۲۰۰۹۲۲ - ۱۳۹۸/۴/۲ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

در خصوص دادخواست تقدیمی خواهان به خواسته مارالبیان با بررسی، تدقیق و مذاقه جمیع اوراق و محتویات پرونده، مفاد و محتوی دادخواست تقدیمی و مستندات ابرازی پیوست به شرح مضبوط و مندرج در جوف پرونده و امعان نظر به خواسته شاکتی و مستفاد از مواد ۳۷ و ۹۱ قانون جامع خدمات‌رسانی به ایثارگران و مصوبه شماره ۶۴۷۴۴۴ - ۱۳۹۵/۵/۱۱ شورای حقوق و دستمزد، تصویر کارت شناسایی شاکتی به عنوان جانباز پنجاه درصد و التفات به لایحه دفاعیه تقدیمی از ناحیه طرف شکایت، که دفاع مؤثری که موجبات تزلزل ادعای شاکتی را فراهم آورده و مبین عدم استحقاقش باشد به عمل نیآورده‌اند علیهذا نظر به مراتب معنونه شکایت و ادعای شاکتی را وارد و محرز دانسته به استناد اصل ۱۷۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و مواد ۱، ۱۰، ۱۷، ۵۸، ۶۰ و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، حکم به ورود شکایت به شرح خواسته صادر و اعلام می‌نماید. رأی صادره ظرف بیست روز برای اشخاص مقیم ایران و دو ماه برای اشخاص مقیم خارج از کشور از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظر در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

آراء مذکور به ترتیب به موجب دادنامه‌های شماره ۹۸۰۹۹۷۰۹۵۵۹۰۰۵۸۸ - ۱۳۹۸/۳/۱۲، ۹۸۰۹۹۷۰۹۵۵۹۰۰۴۸۱ - ۱۳۹۸/۲/۲۹ و ۹۸۰۹۹۷۰۹۵۵۹۰۲۹۱۴ - ۱۳۹۸/۹/۲۷ در شعبه ۲۶ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است. رأی هیأت عمومی الف - تعارض در آراء محرز است.

ب - با توجه به اینکه اولاً: موضوع حداکثر حقوق و مزایای مستمر موضوع تبصره ماده ۷۶ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ که در آن مقرر شده: «سقف حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های مستمر نباید از ۷ برابر حداقل حقوق ثابت و فوق‌العاده‌های مستمر تجاوز کند.» با موضوع بند ۳ بخشنامه شماره ۶۴۷۴۴۴ - ۱۳۹۵/۵/۱۱ شورای مذکور که مقرر کرده: «سقف خالص پرداختی ماهیانه به سایر مقامات و کلیه مدیران و کارکنان مشمول این مصوبه پس از کسر قانونی و مالیات نباید از ۳ برابر سقف حقوق تعیین شده در ماده ۷۶ قانون مدیریت خدمات کشوری تجاوز نماید. متوسط این سقف به طور سالیانه ملاک محاسبه خواهد بود. تبصره: پرداخت به کارکنان و مدیران شاغل در واحدهای عملیاتی مستقر در مناطق جغرافیایی بد آب و هوا و محروم از تسهیلات زندگی (به تشخیص شورای حقوق و دستمزد) تا سی درصد بالاتر از سقف مقرر در این بند بلامانع است.» متفاوت است و شورای حقوق و دستمزد، سقف مذکور را بر اساس ماده ۷۴ قانون مذکور تعیین کرده است و این مصوبه به موجب دادنامه شماره ۲۹۵ - ۱۳۹۶/۱۱/۱۸ هیأت تخصصی اداری و استخدامی دیوان عدالت اداری و دادنامه شماره ۲۷۶۰ - ۲۷۶۱ - ۲۷۶۲ مورخ ۱۳۹۸/۹/۲۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مغایر با شرع و قانون تشخیص و ابطال نشده است و مستفاد از دادنامه شماره ۱۷۳۵ - ۱۳۹۹/۱۰/۱۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری رعایت مفاد مصوبه شورای حقوق و دستمزد در شرکت‌های زیر مجموعه وزارت نفت نیز حاکم می‌باشد. (این سقف برای سال ۱۳۹۹ برابر با ۲۱ برابر ۱۷/۹۷۴/۵۰۰ ریال - حداقل حقوق و مزایای مستمر - و معادل ۳۷۷/۴۶۴/۵۰۰ ریال میانگین ماهانه می‌باشد که در مناطق بد آب و هوا تا ۳۰ درصد قابل افزایش هست). ثانیاً: در مصوبه شورای حقوق و دستمزد «سقف خالص پرداختی ماهیانه» تعیین شده است که این سقف با لحاظ اعمال کسور قانونی و معافیت‌ها می‌باشد، بنابراین اجابت خواسته شاکیان مبنی بر افزایش معافیت‌های مالیاتی آنها به این سقف فاقد

شماره ۹۸۰۳۸۸۷

جناب آقای اکبرپور

بسمه تعالی

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۱۳۹۴/۱۱/۵ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با موضوع: «ابطال مصوبه مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۵ شورای عالی حفاظت فنی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از تاریخ تصویب» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۲ شماره دادنامه: ۱۸۶۲ شماره پرونده: ۹۸۰۳۸۸۷

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقای سعید کنعانی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۵ شورای عالی

حفاظت فنی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

گردش کار: شاکي به موجب دادخواستی ابطال مصوبه مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۵ شورای عالی

حفاظت فنی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

" مصوبه مذکور با ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی و دادنامه هیأت عمومی به شماره ۴۸۰ - ۴۷۵ (۱۳۸۳/۹/۲۹)، که بیان می‌دارد: «بخشنامه شماره ۱۰ کارهای سخت و زیان‌آور سازمان تأمین اجتماعی که به بهانه تعطیل یا دایر نبودن کارگاه، بررسی مشاغل مذکور را فاقد موضوعیت و منتفی اعلام داشته است، خلاف حکم قانونگذار تشخیص داده می‌شود»، مغایرت دارد. شعب متعدد دیوان عدالت نیز در این موارد، با این استدلال که تعطیلی کارگاه در زمان خارج از اراده کارگر بودن، مسقط حق قانونی وی در بهره‌مندی از مزایای مشاغل سخت و زیان‌آور نخواهد بود، حکم به ورود شکایات داده اند."

متن مقررره مورد شکایت به شرح زیر است: "آن دسته از مشاغل کارگاه‌های تعطیل که با توجه به مصوبات شورای عالی حفاظت فنی در زمره مشاغل گروه (ب) قرار دارند و همچنین مشاغلی که در زمان دایر بودن کارگاه مطابق ماده ۲ و تبصره آن بررسی کارشناسی انجام شده است، کماکان در کمیته‌های استانی مورد رسیدگی قرار گیرند."

در پاسخ به شکایت مذکور مدیرکل بازرسی کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به موجب لایحه شماره ۲۳۶۶۰۰ - ۱۳۹۸/۱۲/۷ توضیح داده است که:

" با عنایت به صراحت قانونی ماده ۱۵ آیین‌نامه اجرایی مشاغل سخت و زیان‌آور که اشعار می‌دارد "اثر محدودیت‌ها و مزایای مندرج در قانون برای مواردی که بازنشستگی به موجب این آیین‌نامه ایجاد می‌شود منحصر به همان شغل در همان کارگاه خاص بوده و قابل تسری و تعمیم به دیگر شغل‌های مشابه در سایر کارگاه‌ها نمی‌باشد» و همچنین لحاظ رأی شماره ۹۲۲۳۱/ب/۴۲ - ۱۳۹۴/۷/۸ هیأت تخصصی بیمه کار و کارگری دیوان عدالت اداری که اتخاذ تصمیم در کمیته‌های استانی را موقوف به ارائه گزارشات آلاینده سنجی در مورد کارگاه مورد ادعا نموده که صراحتاً طی آن تعمیم گزارشات آلاینده سنجی مربوط به یک کارگاه را به مشاغل مشابه در سایر کارگاه‌ها منع نموده است، لذا مصوبه مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۵ شورای عالی حفاظت با کسب اختیار حاصل از ماده ۷ آیین‌نامه اجرایی کارهای سخت و زیان‌آور موضوع تصویب‌نامه ۱۵۳۵۶/ت/۳۶۰۰۵ - ۱۳۸۶/۲/۵ هیأت وزیران مبنی بر سیاست گذاری کشوری کارهای سخت و زیان‌آور توسط شورای مذکور و با ملحوظ نظر قرار دادن این موضوع که مشاغل گروه (ب) که ماهیتاً سخت و زیان‌آور است و همچنین مشاغلی که در زمان دایر بودن کارگاه مطابق ماده ۲ آیین‌نامه اخیرالذکر و تبصره آن در خصوص آنان بررسی کارشناسی انجام شده است نیازمند آلاینده سنجی در زمان تعطیلی کارگاه نمی‌باشد و بر این اساس طی مصوبه ۱۳۹۴/۱۱/۵ مقرر می‌دارد: «آن دسته از مشاغل کارگاه‌های تعطیل که با توجه به مصوبات شورای عالی حفاظت فنی در زمره مشاغل گروه (ب) قرار دارند و همچنین مشاغلی که در زمان دایر بودن کارگاه مطابق ماده ۲ و تبصره آن بررسی کارشناسی انجام شده است، کماکان در کمیته‌های استانی مورد رسیدگی قرار گیرند.» علی‌هذا بر اساس الزامات و مستندات قانونی مذکور، مصوبه مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۵ شورای عالی حفاظت فنی در خصوص نحوه تصمیم‌گیری در مورد کارگاه‌های تعطیل، فاقد ایراد و اشکال قانونی است. شایان ذکر است در خصوص موارد تناقض در آرای شعب دیوان عدالت اداری راجع به کارگاه‌های تعطیل و آگاه نمودن دیوان عدالت اداری از مصوبه ۱۳۹۴/۱۱/۵ شورای عالی حفاظت فنی، استعلامی از سوی معاون روابط کار و رئیس شورای عالی حفاظت فنی از معاون قضایی دیوان عدالت اداری در امور کار و تأمین اجتماعی طی نامه شماره

درون شهری به موجب دادنامه شماره ۳۸۷۶ - ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۳۰۰۳۸۷۶ - ۱۳۹۶/۱۱/۱۴ به شرح زیر رأی صادر کرده است: در خصوص دادخواست شاکي به خواسته فوق‌الذکر با عنایت به محتویات پرونده و نظر به اینکه مدیریت حمل و نقل بار و مسافر وفق ماده ۹ قانون توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت مصرف سوخت و ماده ۳ آیین‌نامه اجرایی قانون الحاق یک تبصره به ماده واحده قانون راجع به تمرکز امور مربوط به تاکسیرانی در صلاحیت شهرداری قرار گرفته و این امر منصرف از صلاحیت سایر مراجع من جمله شورای اسلامی شهر است و نظر به اینکه شرایط لازم برای دریافت پروانه تاکسیرانی به شرح مقرر در ماده ۶ آیین‌نامه اخیرالذکر می‌باشد که طرف شکایت دلیلی بر عدم وجود شرایط ذکر شده اعلام ننموده است لذا مدافعات شهرداری غیرموجه تلقی و مستند به اصل ۲۸ قانون اساسی و مواد ۱، ۱۰ و ۱۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم بر ورود شکایت و ملاً الزام طرف شکایت به صدور پروانه تاکسیرانی مطابق ضوابط صادر و اعلام می‌نماید. رأی اصداری ظرف مدت بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

رأی مذکور به موجب دادنامه شماره ۹۷۰۹۹۷۰۹۵۵۷۰۱۳۰۰ - ۱۳۹۷/۳/۱ در شعبه ۳ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

الف - تعارض در آراء محرز است.

ب - اول: مطابق قانون الحاق یک تبصره به ماده واحده قانون راجع به تمرکز امور مربوط به تاکسیرانی شهر تهران زیر نظر شهرداری تهران مصوب ۱۳۵۹/۳/۲۸ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران، امور تاکسیرانی سایر شهرهای کشور ناظر به انواع سرویس‌های تاکسی شهری توسط شهرداری‌های مربوط اداره خواهد شد. همچنین مطابق ماده ۹ قانون توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت مصرف سوخت مصوب ۱۳۸۶/۹/۱۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۶/۲/۲۰ مدیریت حمل و نقل بار و مسافر در محدوده شهر و حومه آن به عهده شهرداری است.

دوم: مطابق ماده ۴ آیین‌نامه قانون الحاق یک تبصره به ماده واحده قانون راجع به تمرکز امور مربوط به تاکسیرانی شهر تهران زیر نظر شهرداری تهران مصوب ۱۳۵۹/۳/۲۸ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۷۴ پروانه اشتغال به حمل و نقل عمومی مسافر درون شهری با تاکسی توسط شهرداری صادر می‌شود.

سوم: مطابق تبصره ۲ ماده ۵ آیین‌نامه پیش گفته، تعداد پروانه تاکسیرانی و پروانه بهره‌برداری از امتیاز سرویس‌های تاکسی شهری در هر شهر با رعایت ضوابط مصوب شورای عالی ترافیک توسط شهرداری تعیین می‌شود.

چهارم: مطابق ماده ۳ قانون اصلاح مواد ۱، ۶ و ۷ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مصوب سال ۱۳۹۳، به منظور تسهیل سرمایه گذاری در ایران، مراجع صدور مجوزهای کسب و کار موظفند شرایط و فرآیند صدور یا تمدید مجوزهای کسب و کار را به نحوی ساده کنند که هر متقاضی مجوز کسب و کار در صورت ارائه مدارک مصرح در پایگاه اطلاع‌رسانی مجوزهای کسب و کار، بتواند در حداقل زمان ممکن، مجوز موردنظر خود را دریافت کند. سقف زمانی برای صدور مجوز در هر کسب و کار، توسط «هیأت مقررات زدایی و تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار» تعیین و در پایگاه اطلاع‌رسانی مذکور اعلام می‌شود. همچنین مطابق تبصره ۲ ماده ۳ قانون یاد شده هر یک از مراجع صادرکننده مجوز کسب و کار موظفند درخواست متقاضیان مجوز کسب و کار را مطابق شرایط مصرح در پایگاه اطلاع‌رسانی مذکور دریافت و بررسی کنند. صادرکنندگان مجوز کسب و کار اجازه ندارند به دلیل «اشباع بودن بازار»، از پذیرش تقاضا یا صدور مجوز کسب و کار امتناع کنند. با عنایت به مراتب مذکور نظر به اینکه صدور مجوز تاکسیرانی با شهرداری است و این امر منصرف از صلاحیت سایر مراجع من جمله شورای اسلامی شهر است و همچنین شهرداری نمی‌تواند به بهانه اشباع بودن بازار از صدور پروانه خودداری کند، بنابراین دادنامه شماره ۳۸۷۶ - ۱۳۹۶/۱۱/۱۴ شعبه ۶ بدوی که به موجب دادنامه شماره ۱۳۰۰ - ۱۳۹۷/۳/۱ شعبه ۳ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده از جهت تعیین شهرداری و الزام این مرجع به صدور پروانه تاکسیرانی مطابق قانون صحیح و موافق مقررات است. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۲ و ماده ۸۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ برای شعب دیوان عدالت اداری و سایر مراجع اداری مربوط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

آنها و طبق مقررات تنظیم می‌گردد. (ماده ۱۲۸۷ قانون مدنی) و از سوی دیگر مجلس شورای اسلامی نیز در نظریه نهایی خود بر اختیاری بودن ثبت رسمی خودرو در دفاتر اسناد رسمی بیان داشته: «مستند به ماده ۲۲ قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران اصلاحی ۱۳۸۸/۶/۱۷ مسئولیت صدور گواهینامه رانندگی، اسناد مالکیت و پلاک خودرو در قلمرو جمهوری اسلامی ایران بر عهده نیروی انتظامی است. همچنین با توجه به متن ماده ۲۹ قانون رسیدگی به تخلفات راهنمایی و رانندگی مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۸ و مشروح مذاکرات تصویب قانون مربوطه و همچنین با توجه به این امر که در ماده ۴۷ قانون ثبت، ثبت اسناد صرفاً به ثبت اموال غیرمنقول اشاره شده است و مستند قانونی مبنی بر الزام مراجعه به دفترخانه اسناد رسمی جهت نقل و انتقال خودرو یافت نشد و به موجب ماده ۱۲۸۷ قانون مدنی سند خودروی صادر شده از سوی نیروی انتظامی رسمیت داشته و به ویژه با نسخ ماده ۱۰ قانون اخذ جرایم راهنمایی و رانندگی مصوب سال ۱۳۵۰ به وسیله ماده ۳۵ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۸ در طرح دعوی محاکم قضایی می‌تواند به عنوان سند رسمی تلقی شود. متأسفانه علیرغم موارد و مستندات معنونه فوق اگر شخصی پس از خرید خودرو اقدام به انتقال رسمی خودرو ننموده باشد و صرفاً تعویض پلاک کرده و سند رسمی مالکیت راهنمایی و رانندگی اخذ و بخواهد به دیگری وکالت در تعویض پلاک و اخذ سند راهنمایی و رانندگی بدهد دفاتر اسناد رسمی خریدار را مکلف به ثبت رسمی انتقال می‌نمایند اگر خریدار اقدام به تنظیم سند رسمی ننماید، دفاتر اسناد رسمی به دلیل عدم انتقال رسمی خودرو از تنظیم وکالت نامه تعویض پلاک خودداری می‌کنند که این امر خاصاً برای کسی که در شهرستان دیگری غیر از محل سکونت خود خودرویی را خریداری و بخواهد تعویض پلاک را در شهر خود انجام دهد موجب بروز مشکلات عدیده‌ای شده است. با وجود اعتراض مراجعین نسبت به عدم تنظیم وکالت در تعویض پلاک، دفاتر اسناد رسمی بخشنامه فوق را مستند عدم تنظیم وکالتنامه قرار می‌دهند. این در حالی است که مطابق ماده ۳۰ قانون دفاتر اسناد رسمی و کانون سردفتران و دفتریاران مصوب سال ۱۳۵۴ سردفتران و دفتریاران موظفند نسبت به تنظیم و ثبت اسناد مراجعین اقدام نمایند مگر آن که مفاد و مدلول سند مخالف با قوانین و مقررات موضوعه و نظم عمومی و اخلاق حسنه باشد که در این صورت باید علت امتناع را حتماً به تقاضاکننده اعلام نماید. حالیه با عنایت به اختیاری بودن ثبت رسمی خودرو، علت موجه قانونی برای عدم تنظیم وکالتنامه تعویض پلاک وجود ندارد و اینکه سند وکالت تعویض پلاک مخالف قانون، اخلاق حسنه و نظم عمومی نمی‌باشد و بخشنامه معاون امور اسناد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مخالف صریح ماده ۳۰ قانون دفاتر اسناد رسمی و کانون سردفتران و دفتریاران مصوب سال ۱۳۵۴ می‌باشد و از طرفی موجب تحمیل هزینه‌های به مراتب بیشتری برای نقل و انتقال کنندگان خودرو می‌گردد لذا تقاضای صدور حکم بر ابطال بخشنامه به شرح موضوع شکایت مورد استدعاست.»

متن مقرر مورد شکایت به شرح زیر است:

«مدیران کل محترم ثبت اسناد و املاک استان‌ها سلام علیکم

با توجه به پیشنهادهای مدیر پیشگیری‌های معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه و به منظور کاهش آسیب‌های ناشی از وکالت‌های تعویض پلاک و فروش خودرو دستور فرمایید مراتب ذیل به دفاتر اسناد رسمی ابلاغ گردد

۱- هنگام تنظیم وکالت تعویض پلاک و نقل و انتقال خودرو، طرفین به پیش‌بینی مهلت مناسب برای انجام مورد وکالت که ترجیحاً از یک ماه تجاوز ننماید راهنمایی شوند و در صورت توافق آنها این موضوع در سند درج شود.

۲- به منظور پیشگیری از نقل و انتقال خودروها بدون تنظیم سند رسمی ضمن تذکر به طرفین و ارشاد آنها حتی‌الامکان در وکالت‌های تعویض پلاک و وکالتنامه‌های فروش خودرو از ذکر اختیار تفویض وکالت خودداری شود.

۳- در اجرای ماده ۲۹ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی و با توجه به ضرورت قانونی ثبت رسمی نقل و انتقال خودرو کسانی که تعویض پلاک به نام آنها انجام شده تنها پس از ثبت سند رسمی انتقال می‌توانند به عنوان مالک خودرو را به دیگری منتقل نمایند یا برای تعویض مجدد پلاک و انتقال مالکیت خودرو به شخص دیگری وکالت دهند. معاون امور اسناد

در پاسخ به شکایت مذکور مدیرکل دفتر حقوقی و امور مجلس سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به موجب لایحه شماره ۱۳۹۹۵۵۷۳۲۱۰۳۰۰۰۰۰۶ - ۱۳۹۹/۲/۷ - توضیح داده است که: مطابق ماده ۲۹ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب سال ۱۳۸۹ و مواد ۲ و ۳ آیین‌نامه اجرایی ماده مذکور مصوب سال ۱۳۹۱ نقل و انتقال خودرو به موجب سند رسمی انجام می‌شود، دارندگان وسایل نقلیه مکلفند قبل از هرگونه نقل و

۱۸۱۲۲۴ - ۱۳۹۷/۹/۱۸ به عمل آمده که پاسخ واصله طی نامه شماره ۲۷۱/۹۲۳۹ - ۱۳۹۷/۱۰/۲۲ از سوی معاونت قضایی دلیلی بر عدم اشکال بر آن مصوبه است.»

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

اولاً: مصوبه معترض عنه، بررسی در کمیته‌های استانی را در خصوص کارگاه‌های تعطیل، منوط به وجود نظر کارشناسی در زمان دایر بودن این کارگاه‌ها کرده است و این معنا دلالت بر آن دارد که در صورت فقدان نظر کارشناسی در زمان دایر بودن کارگاه، کمیته‌های استانی امکان بررسی درخواست متقاضی را نخواهند داشت. ثانیاً: مطابق ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی و اصلاحات و الحاقات بعدی آن و آیین‌نامه اجرایی بند ۵ جز (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره ۲ الحاقی ماده ۷۶، کمیته‌های استانی وظیفه بررسی درخواست رسیدگی به سخت و زیان‌آور بودن شغل بیمه‌شدگان متقاضی را دارند و اعطای صلاحیت عدم بررسی نیازمند دلیل قانونی است و مقرر مذکور دامنه وظیفه قانونی کمیته‌ها را محدود می‌کند. از طرفی مفاد دادنامه ۵۵۴ - ۱۳۹۹/۴/۱۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نیز صراحتاً دلالت بر لزوم بررسی درخواست متقاضی سخت و زیان‌آور بودن شغل در کمیته‌ها در فرض تعطیلی کارگاه دارد و محدودیت در وظیفه مذکور با رأی هیأت عمومی مغایر است. ثالثاً: مصوبه شورای عالی حفاظت فنی بر خلاف قانون و رأی هیأت عمومی، در شرایط عدم وجود نظر کارشناسی در زمان فعالیت کارگاه، امکان بررسی درخواست متقاضی را از کمیته‌ها سلب می‌کند. این در حالی است که باید میان عدم بررسی درخواست متقاضی و بررسی درخواست و پذیرش و عدم پذیرش آن به لحاظ فقدان ادله اثباتی سخت و زیان‌آور بودن شغل، قائل به تفکیک شد. رابعاً: مصوبه مورد شکایت منجر به تضییع حقوق بیمه‌شدگان در مواردی خواهد بود که دلایل متقنی غیر از بررسی کارشناسی مانند ابتلای به بیماری مرتبط با وظایف شغلی در زمان اشتغال به کار در کارگاه مورد ادعا وجود دارد. بنا بر مراتب، قید «لزوم وجود بررسی کارشناسی در زمان دایر بودن کارگاه‌های تعطیل» جهت طرح درخواست متقاضی در کمیته‌های استانی در مقرر مورد اعتراض مغایر ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی و دادنامه شماره ۵۵۴ - ۱۳۹۹/۴/۱۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری است و به همین دلیل قید مذکور در مقرر مورد اعتراض مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره ۹۸۰۴۱۸۵

۱۴۰۰/۱/۱۰

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۸۰۴۱۸۵ - ۱۳۹۹/۱۲/۲ مورخ ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۸۶۳ با موضوع: «ابطال بندهای ۲ و ۳ بخشنامه شماره ۹۴/۱۴۷۲۰۴ - ۱۳۹۹/۸/۲۷ معاونت امور اسناد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۲ شماره دادنامه: ۱۸۶۳ شماره پرونده: ۹۸۰۴۱۸۵

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقای محمد سهیم بادپا

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بندهای ۲ و ۳ بخشنامه شماره ۹۴/۱۴۷۲۰۴ - ۱۳۹۹/۸/۲۷ معاونت امور اسناد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

گردش کار: شاکي به موجب دادخواستی ابطال بخشنامه شماره ۹۴/۱۴۷۲۰۴ - ۱۳۹۹/۸/۲۷ معاونت امور اسناد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور را خواستار شده و در

جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«با سلام و احترام به استحضار می‌رساند: برای نقل و انتقال اموال منقول از جمله خودرو نیازی به تنظیم سند رسمی در دفاتر اسناد رسمی وجود ندارد و سند صادره از سوی راهنمایی و رانندگی به عنوان سند رسمی مالکیت محسوب می‌شود چون در حدود صلاحیت

شماره ۹۸۰۰۱۰۰

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۸۰۰۱۰۰/۱۱/۱۰ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با موضوع: «ابطال اطلاق بند (ب) مربوط به داوطلبان بومی در آزمون استخدامی سال ۱۳۹۶ کارکنان اداری قوه قضاییه و تذکر آن که برای داوطلبان بومی استان نیز امتیازی را در روند استخدام آنها در نظر می‌گیرد» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۲ شماره دادنامه: ۱۸۶۵

شماره پرونده: ۹۸۰۰۱۳۸ و ۹۸۰۰۱۰۰

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقایان عنایت مکی و سعید عربیان

موضوع شکایت و خواسته: ابطال قسمت داوطلبانه بومی از جزء (ب) «امتیازات و سهمیه قانونی» اطلاعیه آزمون استخدامی سال ۱۳۹۶ کارکنان اداری قوه قضاییه

گردش کار: شاکیان به موجب دادخواست‌های جداگانه اما با متن مشابه ابطال بند (ب) «امتیازات و سهمیه قانونی» اطلاعیه آزمون استخدامی سال ۱۳۹۶ کارکنان اداری قوه قضاییه را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده‌اند که:

یکی از شرایط آزمون استخدامی قوه قضاییه، استخدام داوطلبان بومی بوده است. شرایط داوطلب بومی در ماده ۱ بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۳/۹۷۵۷ - ۱۳۹۳/۷/۱۹ معاونت توسعه و سرمایه انسانی رئیس‌جمهور مشخص شده، ولی به استناد رأی شماره ۱۶۲۷ الی ۱۶۲۹ - ۱۳۹۷/۷/۱۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، شرط اعمال امتیاز و اولویت برای افراد بومی در استخدام‌های دولتی به منظور جلوگیری از تضییع حقوق اشخاص و همچنین به استناد قسمت اخیر ماده ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، از تاریخ تصویب، ابطال گردیده است. همچنین به موجب بند ۹ اصل ۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران رفع تبعیضات ناروا و ایجاد امکانات عادلانه برای همه در تمام زمینه‌های مادی و معنوی از جمله وظایفی است که دولت تحقق آن باید همه امکانات خود را به کار برد و اصل ۲۸ قانون اساسی نیز مقرر داشته: «دولت موظف است با رعایت نیاز جامعه به مشاغل گوناگون، برای همه افراد امکان اشتغال به کار و شرایط مساوی را برای احراز مشاغل ایجاد نماید» و اعطای امتیاز و اولویت استخدامی برای اشخاص بومی در هیچ یک از قوانین کشور لحاظ نشده است و امتیاز بومی بودن از یک طرف، امتیاز خاص برای بخشی از افراد جامعه و از طرفی ایجاد محدودیت و محرومیت برای بخش دیگری از افراد جامعه در این زمینه به وجود می‌آورد و از این حیث نیاز به تصریح قانونگذار دارد و آراء متعددی نیز از سوی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری اعمال امتیاز و اولویت برای افراد بومی در استخدام‌های دولتی را خلاف قانون اعلام کرده است، حال با توجه به برگزاری آزمون در سال ۱۳۹۶ و ابطال شرط بومی بودن از تاریخ تصویب، اعمال امتیاز بومی در خصوص سایر متقاضیان خلاف قانون و عدالت استخدامی بوده و در اجرای تبصره ماده ۱۰۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری تقاضای بررسی مجدد و محاسبه نمرات در رشته شغلی مددکار اجتماعی در دادگستری استان تهران، بدون اعمال سهمیه بومی و اعلام نتیجه نهایی را داریم.

متن مقررره مورد اعتراض به شرح زیر است:

«داوطلبان بومی:

نمره داوطلبان بومی استان با ضریب یک و دو دهم (۱/۲) و بومی شهرستان با ضریب یک و چهار دهم (۱/۴) نمره مکتسبه در هر حیطه از آزمون و مصاحبه استخدامی و صرفاً در صورت کسب حد نصاب آزمون در مرحله معرفی برای مصاحبه محاسبه می‌گردد.

تذکر ۱- استخدام برای شغل و محل‌های دادگستری استان‌ها که محل خدمت آنها در مرکز استان قرار دارد، برای تمامی داوطلبان همان استان و شهرستان‌های همان استان بومی استان محسوب گردیده و کلیه داوطلبان بومی اعم از بومی استان و شهرستان صرفاً از امتیاز یک و دو دهم (۱/۲) برخوردار خواهند شد. - در استان‌های سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی، هرمزگان صرفاً افراد بومی حق شرکت در آزمون استخدامی را دارند و افراد غیربومی در صورت پذیرفته شدن مراحل اداری و استخدامی نامبرندگان متوقف می‌گردد.

در پاسخ به شکایت مذکور، مدیرکل دفتر ریاست، روابط عمومی و امور بین‌الملل سازمان سنجش آموزش کشور به موجب نامه شماره ۸۹۶۳-۱۳۹۸/۲/۲۶ توضیح داده است که:

طبق ماده ۲۲ قانون وصول بخشی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب سال ۱۳۷۳ به سازمان سنجش آموزش کشور اجازه داده شده است آزمون‌های

انتقال وسایل مذکور در دفاتر اسناد رسمی، ابتدا به ادارات راهنمایی و رانندگی یا مراکز تعیین شده از سوی راهنمایی و رانندگی برای بررسی اصالت وسایل نقلیه، هویت مالک، پرداخت جریمه‌ها و دیون معوق و تعویض پلاک به نام مالک جدید مراجعه نمایند. لذا در اجرای مفاد مواد مذکور، دارندگان وسایل نقلیه موتوری ملزم به تنظیم سند رسمی نقل و انتقال در دفاتر اسناد رسمی بعد از هر تعویض پلاک می‌باشند و اسناد مربوط به معاملات خودرو لزوماً در دفتر اسناد رسمی صورت می‌گیرد و مقنن انتقالات خارج از سند رسمی در دفاتر اسناد رسمی را به رسمیت نشناخته و صدور سند مالکیت خودرو (شناسنامه خودرو) توسط نیروی انتظامی به هیچ وجه به معنی بی‌نیاز بودن فروشنده و خریدار از تنظیم سند انتقال در دفترخانه نمی‌باشد و صدور سند مالکیت توسط نیروی انتظامی یا همان برگ سبز و شناسنامه خودرو از الزامات تعویض پلاک است. لذا در صورت عدم رعایت مواد قانونی فوق‌الذکر در مواردی که سلسله‌ای ایدای مراعات نشده باشد ثبت سند به نام آخرین خریدار از ید مقابل (که مستند سند رسمی نباشد) با اشکال مواجه است و لازم است نسبت به تمام انتقالات مذکور با رعایت سلسله‌ای ایدای سند رسمی تنظیم و حقوق دولتی وصول گردد و تنظیم هر نوع سند نسبت به شناسنامه خودرو منوط به ملاحظه برگ کمپانی یا گمرکی و یا سند رسمی تنظیمی در دفاتر اسناد رسمی است و بخشنامه شماره ۹۴/۱۴۷۲۰۴ - ۱۳۹۴/۸/۲۷ معاون امور اسناد سازمان ثبت در اجرای تکالیف قانونی یاد شده و نامه شماره ۹۰۰۰/۸۰۰/۳۸ - ۱۳۹۴/۵/۳ مدیرکل پیشگیری‌های قضایی معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضاییه به منظور کاهش آسیب‌های ناشی از وکالت‌های تعویض پلاک و فروش خودرو صادر گردیده است. ضمناً به موجب بخشنامه شماره ۹۰۰۰/۶۹۰۰۶/۱۰۰ - ۱۳۹۵/۱۲/۲۱ ریاست قوه قضاییه مقرر گردید واحدهای قضایی و ادارت اجرایی ثبت، اسناد معاملات خودرو که در دفاتر اسناد رسمی ثبت گردیده را به عنوان ملاک قانونی تشخیص مالکیت مورد توجه قرار داده و از اعتبار بخشیدن و اتکا به مدارک مربوط به تعویض پلاک خودرو به عنوان سند رسمی مالکیت اکیداً پرهیز نمایند. لذا بنا به دلایل فوق‌الذکر رد شکایت شاکي مورد استدعاست.

در اجرای ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ پرونده به هیأت تخصصی اداری و امور عمومی دیوان عدالت اداری ارجاع می‌شود و هیأت مذکور به موجب دادنامه شماره ۸۴۰ - ۱۳۹۹/۶/۳۱ بند ۱ بخشنامه شماره ۹۴/۱۴۷۲۰۴ - ۱۳۹۴/۸/۲۷ معاونت امور اسناد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور را قابل ابطال تشخیص نداد و حکم به رد شکایت صادر کرد. رأی مذکور به علت عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا ده نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعیت یافت.

رسیدگی به بندهای ۲ و ۳ بخشنامه شماره ۹۴/۱۴۷۲۰۴ - ۱۳۹۴/۸/۲۷ معاونت امور اسناد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور در دستورکار هیأت عمومی قرار گرفت. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

اولاً: قانونگذار در مواد ۴۶ و ۴۷ قانون ثبت اسناد و املاک مصوب سال ۱۳۱۰ موارد ثبت اجباری معاملات را ذکر کرده است و سایر موارد از جمله ثبت معاملات راجع به اموال منقول اختیاری بوده و الزامی برای مراجعه به دفاتر اسناد رسمی وجود ندارد. ثانیاً: مطابق قانون اصلاح ماده ۲۲ قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۸۸، مسئولیت صدور گواهینامه رانندگی، اسناد مالکیت و پلاک خودرو در قلمرو جمهوری اسلامی ایران بر عهده نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران است. ثالثاً: انعقاد عقد وکالت و حق توکیل به غیر، از جمله حقوقی است که قانونگذار در ماده ۶۵۶ قانون مدنی و مواد بعد به آن تصریح کرده است، بنابراین بند دوم بخشنامه مورد شکایت، که متضمن تکلیف دفاتر اسناد رسمی به خودداری از درج اختیار تفویض وکالت در وکالت‌های تعویض پلاک و وکالت‌نامه‌های فروش خودرو است، همچنین بند سوم بخشنامه یاد شده مبنی بر اینکه کسانی که تعویض پلاک به نام آنها انجام شده تنها پس از ثبت سند رسمی انتقال می‌توانند به عنوان مالک، برای تعویض مجدد پلاک و انتقال مالکیت خودرو به شخص دیگری وکالت دهند، مغایر قوانین یاد شده است و از آن حیث که محدودیتی برای توکیل به غیر مقرر کرده مخالف حقوق مدنی اشخاص است و بندهای مذکور مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره ۹۸۰۰۵۶۲

۱۴۰۰/۱/۱۰

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۸۸۳ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۵ با موضوع: «ابطال تبصره ۳ از تعرفه ۱۱ مصوبه شماره ۱۲۷۵ - ۱۳۹۷/۱۱/۹ و تبصره‌های ۴ - ۵ - ۶ - ۷ از تعرفه شماره ۱۱ و تبصره ۷ تعرفه شماره ۱۱ شورای اسلامی شهر محلات برای سال ۱۳۹۸» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۵ شماره دادنامه: ۱۸۸۳ شماره پرونده: ۹۸۰۰۵۶۲

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقای رضا علی خانی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال تبصره‌های ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ از تعرفه شماره ۱۱

مصوبه شماره ۱۲۷۵ - ۱۳۹۷/۱۱/۹ شورای اسلامی شهر محلات

گردش کار: شاکي به موجب دادخواستی اعلام کرده است که:

" با سلام و احترام در اجرای ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری با توجه به رأی شماره ۹۵۰ - ۱۳۹۶/۹/۲۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، تعرفه شماره ۱۱ عوارض سال ۱۳۹۸ شهرداری محلات در خصوص تجویز و تکلیف به اخذ ۴۲/۷۵ درصد از زمین بابت تفکیک عرصه به صورت مطلق و ثابت و بدون لحاظ تناسب و میزان مورد نیاز شوارع و سرانه خدمات و فضای عمومی در زمان تفکیک و با توجه به اینکه قانونگذار در تبصره ۳ ماده ۱۰۱ اصلاحی قانون شهرداری‌ها مصوب ۱۳۹۸/۱۱/۲۸ با عبارت "تا سقف ۲۵ درصد" حداکثر میزان مجاز دریافت و اختصاص زمین جهت تأمین سرانه فضای عمومی و خدماتی و شوارع را مشخص نموده که مبین آن است که تحت شرایط متفاوت دریافت حق‌السهم کمتر از سقف تعیین شده نیز امکان‌پذیر خواهد بود، خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر و مغایر صریح قانون مصوب می‌باشد. همچنین در تبصره ۲ این تعرفه علاوه بر تجویز به اخذ ثابت ۴۳/۷۵ درصد از اراضی اشخاص حقیقی و حقوقی، اراضی دولتی را نیز که از طریق اداره مسکن و شهرسازی تفکیک گردیده برخلاف تبصره ۲ ماده ۱۰۱ که در آن اراضی دولتی به طور مطلق مورد حکم قرار گرفته و برخلاف نظریه حقوقی صریح و لازم‌الاجرای معاونت حقوقی ریاست جمهوری در راستای رفع اختلاف بین دستگاه‌های اجرایی طی نامه‌های شماره ۱۷۱۲۵/۱۲۲۳۱۳۳ - ۱۳۹۱/۶/۲۱ و ۱۷۱۳۵/۱۱۷۴۸۹ - ۱۳۹۲/۶/۱۸ که اراضی دولتی تفکیک شده را مشمول ماده ۱۰۱ ندانسته است. شورای شهر محلات اراضی دولتی را نیز مشمول تبصره ۳ ماده ۱۰۱ دانسته و در تبصره‌های ۴، ۵، ۶ و ۷ این تعرفه نیز برخلاف اختیارات و در مغایرت با قانون مذکور و رأی متعدد هیأت عمومی از جمله رأی شماره ۵۶۴ - ۱۳۹۶/۶/۱۴ در خصوص ابطال عوارض تفکیک شهر محلات، نسبت به برقراری و تصویب مجدد عوارض تفکیک اقدام نموده، لذا ابطال تعرفه شماره ۱۱ عوارض سال ۱۳۹۸ شهرداری محلات و همچنین تبصره‌های ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ آن تعرفه مورد استدعاست."

متن مقررره مورد شکایت به شرح زیر است:

"۱۱- عنوان: قدرالسهم شهرداری ناشی از تفکیک و افراز اراضی و املاک داخل محدوده و حریم شهر

شرح: قدرالسهم شهرداری از بابت خدمات و معابر عمومی موضوع تبصره ۳ قانون اصلاح ماده ۱۰۱ قانون شهرداری مأخذ و نحوه محاسبه: شهرداری مکلف است در راستای قانون اصلاحیه ماده ۱۰۱ قانون شهرداری‌ها در هر تفکیک یا افراز معادل ۴۳/۷۵ درصد مساحت اولیه اراضی و املاک را دریافت نماید.

تبصره ۳: چنانچه بعد از لازم‌الاجرا شدن قانون اصلاح ماده ۱۰۱ قانون شهرداری‌ها (مورخ ۱۳۹۰/۱/۲۸) متعاقب مراجعه مالک به شهرداری (جهت دریافت هر گونه خدمات از شهرداری) مشخص شود که مالک یا مالکین بدون تایید نقشه تفکیکی یا افزازی توسط شهرداری و پرداخت سهم زمین مربوطه، از طریق مراجع دیگر من جمله، محاکم قضایی، ماده ۱۴۷ اداره ثبت اسناد، اداره مسکن و شهرسازی و ... نسبت به تفکیک و یا افراز ملک خود اقدام نموده باشند، شهرداری مجاز است به میزان ۳۲/۷۵ درصد قدرالسهم به نسبت زمین مورد افراز یا تفکیک به عنوان خدمات و سهم معبر ناشی از تفکیک، به قیمت روز زمین طبق نظر کارشناسی و با تصویب شورای شهر دریافت نماید.

تبصره ۴: مالکین کلیه اراضی و املاکی که قبل از قانون اصلاح ماده ۱۰۱ قانون شهرداری‌ها (مورخ ۱۳۹۰/۱/۲۸) از طریق محاکم قضایی، اداره ثبت اسناد، اداره مسکن و شهرسازی و ... نسبت به تفکیک یا افراز املاکشان اقدام نموده و یا سند دریافت کرده و

استخدامی و پژوهشی برای اشخاص حقیقی و حقوقی برگزار و ۱۰۰ درصد درآمد حاصله را به حساب خزانه واریز کند. بر اساس ماده مرفوع سازمان سنجش آموزش کشور با انعقاد قرارداد رسمی برخی آزمون‌های استخدامی از جمله کارآموزی و وکالت، منصب قضا، دستگاه‌های اجرایی کشور و آزمون استخدامی کارکنان قوه قضاییه در سال ۱۳۹۶ را برگزار و نتیجه آن را اعلام می‌نماید. تعهدات این سازمان در آزمون‌های مذکور صرفاً برگزار آزمون کتبی می‌باشد و در تدوین شرایط و ضوابط آزمون، نحوه اعطای امتیازات و تسهیلات و غیره هیچ نقش و صلاحیتی ندارد. علی‌هذا شاکیان تقاضای ابطال برخی امتیازات در آزمون استخدامی سال ۱۳۹۶ کارکنان قوه قضاییه را نموده اند. در پاسخ به این درخواست به لحاظ صلاحیت ذاتی موضوع خواسته و شکایت از حدود و اختیارات این سازمان خارج است. سازمان سنجش آموزش کشور به عنوان یک پیمانکار صرفاً مجری برگزاری آزمون مذکور بوده و با برگزاری آزمون و تسلیم فایل اطلاعات به قوه قضاییه تعهداتش خاتمه یافته است. لذا مستنداً به بند (پ) ماده ۵۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری صدور قرار رد شکایت مورد تقاضا است."

همچنین معاونت منابع انسانی قوه قضاییه (در امور اداری و استخدامی کارکنان اداری) به موجب نامه شماره ۹۰۰۰/۵۴۵۴۱/۵۰۰۰ - ۱۳۹۸/۵/۱۳ توضیح داده است که: " شاکیان جهت ابطال بند مربوط به داوطلبان بومی، به رأی شماره ۱۶۲۷ الی ۱۶۲۹ - ۱۳۹۷/۷/۱۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری استناد نموده اند، درحالی‌که به موجب رأی مذکور، بند مربوط به "بومی محل مورد تقاضا" ابطال شده است که ارتباطی به این موضوع ندارد. به استناد رأی شماره ۱۲۶۵ - ۱۳۹۶/۱۲/۱۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، شرایط بومی بودن در آزمون‌های استخدامی دستگاه‌های اجرایی حذف شده است. آزمون استخدامی قوه قضاییه در تاریخ ۱۳۹۶/۹/۱۰ برگزار شد، در حالی که رأی اخیرالذکر، مورخ ۱۳۹۶/۱۲/۱۵ صادر شده است و طبق ماده ۸۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، اثر آرای وحدت رویه، نسبت به آینده است و موجب نقض آرای سابق نمی‌شود. لذا با توجه به تاریخ ثبت‌نام و تاریخ برگزاری آزمون، مورد شکایت شاکي در شمول رأی هیأت عمومی قرار نمی‌گیرد. شرایط بومی بودن، وفق ماده ۱ بخشنامه شماره ۲۰۰۹/۹۳/۹۷۵۷ معاونت توسعه و سرمایه انسانی رئیس جمهور لحاظ شده و عیناً همان متن ماده در آگهی آزمون استخدامی سال ۱۳۹۶ کارکنان اداری قوه قضاییه منعکس شده است. شکایت بایستی به طرفیت سازمان اداری و استخدامی کشور، به عنوان تنها مرجع صلاحیتدار قانونی صدور مجوز آزمون استخدامی مطرح گردد."

در اجرای ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، پرونده به هیأت تخصصی استخدامی دیوان عدالت اداری ارجاع می‌شود و هیأت مذکور به موجب دادنامه شماره ۵۷۴ و ۵۷۳ - ۱۳۹۸/۹/۶، بخش دوم اطلاعیه آزمون استخدامی که ناظر بر اختصاص سهمیه استخدامی به افراد بومی مناطق محروم در استان‌های سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی و هرمزگان می‌باشد را قابل ابطال تشخیص نداد و رأی به رد شکایت صادر کرد. رأی مذکور به علت عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا ده نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعیت یافت.

"رسیدگی به قسمت داوطلبان بومی از جزء (ب) بخش اول اطلاعیه آزمون استخدامی که به صورت مطلق برای استخدام افراد بومی امتیاز قائل شده است، در دستورکار هیأت عمومی قرار گرفت." هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۲ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

به موجب بند ۹ اصل ۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران رفع تبعیضات ناروا و ایجاد امکانات عادلانه برای همه در تمام زمینه‌های مادی و معنوی از جمله وظایفی است که دولت برای تحقق آن باید همه امکانات خود را به کار برد. در اصل ۲۸ قانون اساسی نیز مقرر شده است که: «دولت موظف است با رعایت نیاز جامعه به مشاغل گوناگون، برای همه افراد امکان اشتغال به کار و شرایط مساوی را برای احراز مشاغل ایجاد نماید.» با عنایت به اینکه براساس قانون اصلاح ماده ۴۴ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۹۹/۶/۱۶: «شورای توسعه مدیریت مکلف است برای جذب داوطلبان بومی شهرستانی به استثنای شهر تهران و مراکز استان‌ها اولویت قائل شود»، لذا اطلاق بند (ب) امتیازات و سهمیه قانونی اطلاعیه آزمون استخدامی سال ۱۳۹۶ کارکنان اداری قوه قضاییه و تذکر ۱ آن که برای داوطلبان بومی استان نیز، امتیازی را در روند استخدام آنها در نظر می‌گیرد، مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

بیهوده و پوچ انجام داده که انتساب این عمل به قانونگذار غیرممکن و بعید می‌باشد چرا که وضع و تصویب هر جمله و یا حتی کلمه از نظر قانونگذار «وقوع نتیجه» و «رسیدن به هدفی» را در برداشته که خلاف آن امکان‌پذیر نمی‌باشد.

علی‌ای‌حال با توجه به اینکه مفاد تعرفه شماره ۱۱ صرفاً مصوبه‌ای در راستای اجرای نص صریح قانون بوده که اگر آن مصوبه نیز باطل گردد، همچنان مفاد ماده ۱۰۱ قانون شهرداری‌ها، برای شهرداری محلات ساری و جاری می‌باشد. مضاف بر آن که وجود چنین مصوبه‌ای خدشه‌ای به حقوق مالکین و متقاضیان تفکیک و افراز وارد نمی‌آورد چرا که در قانون مارالذکر واگذاری قدرالسهم خدمات و معبر پیش‌بینی شده و صدور حکم مبنی بر رد شکایت شاکی مورد تقاضاست. چرا که اولاً؛ به رغم آن که از منطوق ماده واحده برداشت می‌گردد که شهرداری مجاز گردیده تا سقف ۲۵٪ از ملک را جهت سهم خدمات دریافت نماید اگر شهرداری نسبت به دریافت تمامی ۲۵٪ به عنوان سهم خدمات عمومی اقدام نموده باشد هیچ گونه جرم و تخلفی انجام نداده است. ضمن آن که در هیچ یک از تبصر ذیل ماده واحده به این موضوع اشاره و تأکید نشده که شاخصه و با پارامترهای مختلفی در دریافت قدرالسهم، دخیل و اثر گذار می‌باشد که به استناد آن موارد شهرداری‌ها مکلف بوده باشند کمتر از ۲۵٪ سهم خدمات را دریافت نمایند. بنابراین محرز است که متقاضیان تفکیک صرفاً جهت افزایش منافع خود (ناشی از عمل تفکیک) این استدلال را دارند که شهرداری‌ها بنا بر موقعیت ملک و ... مخیر می‌باشند درصد خود را بین ۱٪ تا ۲۵٪ مطالبه دریافت نمایند که در این صورت ممکن است به هر دلیل از شخصی ۵٪ و از شخص دیگر ۱۷٪ و از اشخاص دیگر کمتر یا بیشتر وصول گردد که دریافت سلیقه‌ای می‌تواند علاوه بر ایجاد رانت ایجاد فساد اداری و کاری را به همراه داشته که با وضع و تصویب ماده واحده در سال ۱۳۹۰ کاملاً بعید است که مقنن قصد داشته باشد نتیجه تصویب آن ماده واحده ایجاد ناراضیاتی و تبعیض فی مابین متقاضیان افراز و تفکیک بوده باشد.

ثانیاً؛ با مذاقه در تبصره ۵ ذیل ماده واحده مشاهده می‌گردد مقنن حسب آن تبصره تصریح نموده که هرگونه تخلف از موضوع این قانون در تفکیک یا افراز اراضی جرم تلقی شده و متخلفین طبق قانون مجازات اسلامی و قانون تخلفات اداری تحت پیگرد قانونی قرار خواهند گرفت. حال با عنایت به اینکه قانونگذار از وضع و تصویب این ماده واحده و تبصر ذیل آن هدف و مرادی داشته و انجام کار بیهوده و عبث از جانب مقنن بعید می‌باشد. به نظر می‌رسد دریافت قدرالسهم به صورت سلیقه‌ای می‌تواند جز مصادیق مجرمانه (موضوع تبصره ۵) محسوب گردد که شهرداری محلات به منظور جلوگیری از وقوع این جرم اجرای نص صریح قانون را در دستور کار قرار داده است. علی‌ای‌حال با عنایت به اینکه به رغم وجود نص صریح قانونی این شورا نسبت به وضع و تصویب مصوبه‌ای اقدام نموده که چنانچه آن مصوبه شورا ابطال گردد همچنان مفاد قانون اصلاح ماده ۱۰۱ قانون شهرداری‌ها ساری و جاری خواهد بود و ابطال مصوبه شورا مانع از اجرای قانون لازم‌الاجرا نخواهد بود از آن مقامات قضایی تقاضا دارد با مذاقه در مفاد ماده واحده قانون اصلاح ماده ۱۰۱ قانون شهرداری‌ها و مفاد لایحه تقدیمی در خصوص رد شکایت شاکی اقدام لازم صورت پذیرد.

رسیدگی به موضوع از جمله مصادیق حکم ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری تشخیص نشد.

در اجرای ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، پرونده به هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری ارجاع می‌شود و هیأت مذکور به موجب دادنامه شماره ۹۱۷ - ۱۳۹۸/۱۱/۱۵ تعرفه یازده از تعرفه عوارض شهرداری محلات برای سال ۱۳۹۸ تبصره ۳ ماده مذکور به استثناء اطلاق آن مبنی بر تسری حکم تبصره ۳ بر اراضی که قبل از سال ۱۳۹۰ تفکیک یا افراز شده و سند ثبتی دریافت نموده‌اند و تبصره ۷ مذکور به استثناء زمین‌هایی که از طریق دولت تفکیک و افراز شده‌اند از مصوبات شورای اسلامی شهر محلات را قابل ابطال تشخیص نداد و رأی به رد شکایت صادر کرد. رأی مذکور به علت عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا ده نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعی یافت.

رسیدگی به تبصره‌های ۳-۴-۵-۶-۷ از تعرفه شماره ۱۱ مصوبه شماره ۱۲۷۵ - ۱۳۹۷/۱۱/۹ شورای اسلامی شهر محلات در دستور کار هیأت عمومی قرار گرفت.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۵ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداریو رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

۱- با توجه به اینکه طبق مقررات ماده ۱۰۱ قانون شهرداری‌ها قبل از اصلاح آن، فقط شوارع، کوچه‌ها و معابر در اثر تفکیک به رایگان در اختیار شهرداری قرار می‌گرفت، اطلاق تبصره ۳ تعرفه ۱۱ مصوبه ۱۲۷۵ - ۱۳۹۷/۱۱/۹ شورای اسلامی شهر محلات ناظر بر اخذ حق السهم شهرداری طبق تبصره ۳ ماده ۱۰۱ اصلاحی نسبت به اراضی که قبل از

عوارض تفکیک عرصه یا افراز را به شهرداری پرداخت ننموده اند، می‌بایست بابت هر مترمربع قطعه تفکیک یا افراز شده معادل ۱۰ q به شهرداری پرداخت نمایند.

تبصره ۵: در صورت درخواست مالک یا مالکین چند پلاک ثبتی (که مساحت شش دانگ هر پلاک کمتر از ۵۰۰ مترمربع می‌باشد) مبنی بر جمعیت و تفکیک پلاک‌های خود (در جهت بهبود شکل پلاک‌ها) به صورتی که تعداد قطعات افزایش پیدا نکند و ضوابط طرح تفصیلی در تفکیک آنها رعایت شود، شهرداری مجاز است بابت هر مترمربع قطعه تفکیک شده معادل ۵ q دریافت نماید. ضمناً پرداخت سایر عوارض متعلقه احتمالی (عوارض حق مشرفیت، تغییر کاربری و ...) الزامی می‌باشد.

تبصره ۶: در صورت همجواری ۲ پلاک و ناموزون بودن یکی از آنها چنانچه در اثر تفکیک مساحتی از یکی از پلاک‌ها کسر و به پلاک ناموزون ملحق شود در صورت رعایت حد نصاب تعریف شده در ضوابط و طرح‌های مصوب، شهرداری می‌بایست بابت هر مترمربع معادل ۵ q فقط نسبت به آن مساحتی که از پلاک کسر گردیده دریافت نماید.

تبصره ۷: کلیه اشخاص حقوقی که طبق اصلاحیه ماده ۱۰۱ قانون شهرداری‌ها، مشمول واگذاری قدرالسهم بهای خدمات و معابر به شهرداری نمی‌باشند، می‌بایستی در زمان تفکیک، نسبت به پرداخت ارزش افزوده ناشی از عمل تفکیک براساس توافقتنامه تنظیمی فی مابین (که به تصویب شورای اسلامی شهر می‌رسد)، اقدام نمایند.

در پاسخ به شکایت مذکور رئیس شورای اسلامی شهر محلات به موجب لایحه شماره ۱۳۹۸/۲/۱۳۹۱۱ - ۱۳۹۸/۸/۴ توضیح داده است که:

همان گونه که مستحضرد مقنن حسب ماده ۱۰۱ قانون شهرداری‌ها (اصلاحی ۱۳۹۰) تصریح نموده «ادارات ثبت اسناد و املاک و حسب مورد دادگاه‌ها، موظفند در موقع دریافت تقاضای تفکیک یا افراز اراضی واقع در محدوده و حریم شهرها از سوی مالکین عمل تفکیک یا افراز را بر اساس نقشه‌های انجام دهند که قبلاً به تأیید شهرداری مربوطه رسیده باشد. نقشه‌ای که مالک برای تفکیک زمین خود تهیه نموده و جهت تصویب در قبال رسید، تسلیم شهرداری می‌نماید. پس از کسر سطوح معابر و قدرالسهم شهرداری مربوطه به خدمات عمومی از کل زمین از طرف شهرداری حداکثر ظرف ۳۰ ماه تأیید و کتباً به مالک ابلاغ شود» و در ادامه طبق تبصره ۳ ذیل همان قانون تصریح شده که «در اراضی با مساحت بیشتر از ۵۰۰ مترمربع که دارای سند شش‌دانگ است. شهرداری برای تأمین سرانه فضای عمومی و خدماتی تا سقف ۲۵٪ و برای تأمین اراضی مورد نیاز احداث شوارع و معابر عمومی در تفکیک و افراز این اراضی مطابق با طرح جامع و تفصیلی با توجه به ارزش افزوده ایجاد شده از محل تفکیک برای مالک تا ۲۵٪ از باقیمانده اراضی را دریافت می‌نماید. شهرداری مجاز است با توافق مالک قدرالسهم مذکور را بر اساس قیمت روز طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری دریافت نماید» بنابراین با عنایت به اینکه قانونگذار دریافت قدرالسهم ناشی از خدمات عمومی و سهم معبر را توسط شهرداری‌ها تجویز نموده (به طوری که شهرداری‌ها به منظور دریافت سهم خدمات، مجاز می‌باشند حداکثر تا سقف ۲۵٪ از ۱۰۰٪ ملک را جهت سرانه خدماتی دریافت نمایند و از ۷۵٪ باقیمانده مالکین دریافت رایگان ۲۵٪ از ملک به عنوان سهم شوارع و معابر پیش‌بینی شده محرز است. جمع دریافتی‌های شهرداری در زمان تفکیک و یا افراز املاک معادل ۲۳/۷۵٪ می‌باشد که نسبت به این مقدار دریافتی، شهرداری‌ها هیچ گونه الزامی به پرداخت غرامت نداشته و ندارند. حال با توجه به اینکه طبق طرح تفصیلی هر سهم، امکان دارد بیش از ۲۵٪ از ملک مورد تفکیک در طرح توسعه مسیر و شوارع قرار گیرد و تا ۲۵٪ شهرداری الزام به پرداخت غرامت ندارد. مشهود است مفهوم مخالف آن قسمت از ماده واحده مبین این موضوع می‌باشد که چنانچه بیش از ۲۵٪ از باقیمانده ملک در توسعه مسیر قرار گیرد پرداخت غرامت نسبت به مازاد ۲۵٪ جز تعهدات و تکالیف شهرداری قرار می‌گیرد به طوری که در صورت وقوع چنین حالتی، عمدتاً شهرداری‌ها میزان قدرالسهم مازاد بر ۲۵٪ معبر را از سهم خدمات عمومی خود کسر نموده و در پی این اقدام رضایت مالک جلب گردد. لذا نظر به اینکه حدوث چنین حالتی (وقوع بیش از ۲۵٪ از ملک در طرح توسعه مسیر در زمان تفکیک و افراز املاک) در شهرها شایع و تحقق یافتنی می‌باشد. مشهود است قانونگذار مطابق با شق دوم تبصره ۴ ذیل ماده واحده قانونگذار مقرر داشته «در مواردی که امکان تأمین انواع سرانه شوارع و معابر از زمین مورد تفکیک و افراز میسر نباشد شهرداری می‌تواند با تصویب شورای اسلامی شهر، معادل قیمت آن را به نرخ کارشناسی دریافت نماید.» از این رو با مذاقه در مفاد آن قسمت از تبصره ۱ که اعلام شده چنانچه به لحاظ وقوع ملک در بر معبر و داشتن راه دسترسی و یا عدم حد نصاب برای واگذاری ملک امکان تأمین سرانه وجود نداشته باشد شهرداری مجاز گردیده با تصویب شورای اسلامی شهر نسبت به دریافت قیمت آن مطابق با نرخ کارشناسی اقدام نماید) این سوال به ذهن خطور می‌نماید که چه ضرورت داشت مقنن شق دوم تبصره ۴ ذیل ماده واحده را تصویب نماید؟ به طوری که اگر اجرای این قسمت از تبصره ضرورت نداشته باشد و وضع و تصویب این بند کاربرد نداشته باشد می‌توان به این نتیجه رسید که مقنن کاری

که در مقررات قانونی مربوط معین شده یا می‌شود، همچنین اخذ هدایا و کمک نقدی و جنسی در قبال کلیه معاملات اعم از داخلی و خارجی توسط وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و شرکتهای دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی، مؤسسات و شرکتهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است و یا تابع قوانین خاص هستند ممنوع می‌باشد.

۲- نقض اصل ۵۱ قانون اساسی: بر اساس این اصل هیچ نوع مالیات وضع نمی‌شود مگر به موجب قانون. موارد معافیت و بخشودگی و تخفیف مالیاتی به موجب قانون مشخص می‌شود. با توجه به نظر علمای حقوق در این اصل، معنای عام مالیات که شامل عوارض نیز می‌گردد، مورد نظر است. در نتیجه وقتی ضمانت اجرای منجر قانونی در تبصره ۵ ماده ۱۰۰ قانون شهرداری، جریمه تعیین گردیده است، لذا اخذ عوارض و تصویب آن توسط شورای شهر نه تنها در حدود صلاحیت شورای شهر نیست بلکه دخالت در امر قانونگذاری است که مختص قوه مقننه و مجلس شورای اسلامی است. - مخالفت با حکم مقرر در تبصره ۳ ماده ۶۲ قانون برنامه پنجم توسعه: تبصره ۳ ماده ۶۲ قانون برنامه پنجم توسعه مقرر داشته است دستگاههای اجرایی مذکور در مقابل ارائه خدمات یا اعطاء انواع مجوز حتی با توافق، مجاز به اخذ مبالغی بیش از آنچه که در قوانین و مقررات قانونی تجویز شده است، نمی‌باشند. تخلف از اجرای این حکم و سایر احکام این ماده مشمول مجازات موضوع ماده ۶۰۰ قانون مجازات اسلامی است.

۴- نقض اصل ۳۶ قانون اساسی: بر اساس اصل مذکور حکم به مجازات و اجرا آن باید تنها از طریق دادگاه صالح و به موجب قانون باشد. با توجه به اینکه اخذ عوارض مضاف بر جریمه قانونی مورد تصریح ماده ۱۰۰ قانون شهرداری است به نوعی مجازات ذینفع تلقی می‌شود در حالی که تنها مراجع قانونی و دادگاهها در حدود اختیارات تفویضی مجاز به مجازات متخلفین هستند. قانونگذار به شرح ماده ۱۰۰ قانون شهرداری و تبصره‌های آن انواع تخلفات ساختمانی از جمله عدم رعایت اصول شهرسازی یا فنی یا بهداشتی یا اضافه بنا زائد بر مساحت زیربنای مندرج در پروانه ساختمانی اعم از مسکونی، تجاری، صنعتی و اداری را تبیین و مشخص نموده و تعیین تکلیف تخلفات ساختمانی اعم از تخریب، تعطیل و اعاده به وضع مجاز و یا تعیین جریمه را در صلاحیت کمیسیونهای مقرر در ماده مزبور قرار داده است و به صراحت تبصره‌های ۱، ۲، ۳ و ۴ ماده مزبور بعد از اتخاذ تصمیم توسط کمیسیون موضوع تبصره یک آن ماده، شهرداری را مکلف به وصول جریمه بر اساس نظر کمیسیون نموده است. لیکن شورای شهر قزوین بدون وجود اختیار قانونی اقدام به صدور مصوبات فوق‌الذکر نموده و در آن علاوه بر جریمه کمیسیون ماده ۱۰۰، دریافت عوارض متعلقه نسبت به بنای خلاف را نیز مقرر کرده است.

۵- مغایرت مصوبه با آرای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری: اخذ عوارض مطرح شده در موضوع شکایت علاوه بر جریمه‌های مندرج در تبصره‌های ماده ۱۰۰ به غیر از این که خلاف مقررات می‌باشد مغایر رویه قضایی نیز هست. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در آراء متعددی به صراحت، اصل موضوع مورد استفاده توسط شورای اسلامی شهر قزوین جهت وضع و تعیین عوارض سالانه را غیرقانونی و مورد ابطال قرار داده است. لیکن علی‌رغم اعلان آرای مذکور در روزنامه رسمی یا حتی اعلام مستقیم آن توسط اشخاص به آن شورا، تأثیری در روند نادرست آن شورا نداشته و مرجع مذکور یا نسبت به موضوع بی‌اعتنا بوده و یا با تغییرات در مصوبات خود به اصل موضوع ابطالی توسط هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، موجبات دور زدن قوانین و آرای آن دیوان را فراهم می‌نماید. به عنوان تعدادی از آرای مذکور عبارتند از

۱- ۵- دادنامه شماره ۲۲۹ - ۱۳۹۵/۳/۲۵ راجع به ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر کرج

۲- ۵- دادنامه شماره ۱۴۸۱ و ۱۴۸۰ و ۱۴۷۷ تا ۱۴۷۹ - ۱۳۸۶/۱۲/۱۲ درباره ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر یزد

۳- ۵- دادنامه شماره ۱۰۰۵ - ۱۳۹۶/۱۰/۵ راجع به ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر رشت

۴- ۵- دادنامه ۱۱۴۹ - ۱۳۹۶/۱۱/۱۰ راجع به ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر سنندج از آنجا که اخذ وجوهی به عنوان عوارض بر جرایم کمیسیون ماده صد خلاف قانون شهرداریها دانسته شده لذا هیچ توجیهی برای اخذ این وجوه پذیرفته نیست و به استناد ماده ۳۰۱ که مقرر می‌دارد: «کسی که عمداً یا اشتهاً چیزی را که مستحق نبوده است دریافت کند ملزم است که آن را به مالک تسلیم کند.» و ماده ۳۰۲ قانون مذکور که اشعار می‌دارد: «اگر کسی که اشتهاً خود را مدیون می‌دانست آن دین را تادیه کند حق دارد از کسی که آن را بدون حق، اخذ کرده است استرداد نماید.» همچنین ماده ۳۰۳ در این رابطه تصریح دارد که: «هرکسی که مالی را من غیرحق، دریافت کرده است ضامن عین و منافع آن است اعم از این که به عدم استحقاق خود عالم باشد یا جاهل.» شهرداری قزوین

حاکمیت ماده ۱۰۱ اصلاحی قانون شهرداری تفکیک یا افراز شده است یا قبل تصویب قانون، اسناد ثبتی اخذ کرده‌اند مغایر قانون است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ اطلاق آن ابطال می‌شود.

۲- با توجه به اینکه در آراء متعدد هیأت عمومی دیوان عدالت اداری وضع عوارض برای تفکیک در اشکال مختلف آن در مصوبات شوراهای اسلامی شهرها مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات تشخیص و ابطال شده است بنابراین مصوبه شورای اسلامی شهر محلات برای اجرا در سال ۱۳۹۸ مبنی بر وضع عوارض برای تفکیک و تجمیع در تبصره‌های ۴، ۵ و ۶ تعرفه ۱۱ به دلایل مندرج در رای شماره ۳۱۵ - ۱۳۹۶/۴/۱۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی شورای اسلامی شهر است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

۳- طبق تبصره ۲ ماده ۱۰۱ اصلاحی قانون شهرداریها، تفکیک اراضی دولتی مطابق تبصره ۱ ماده ۱۱ قانون زمین شهری مصوب سال ۱۳۶۶ اقدام خواهد شد. بنابر حکم مذکور اطلاق تبصره ۷ تعرفه شماره ۱۱ شورای اسلامی شهر محلات برای سال ۱۳۹۸ مبنی بر تعمیم حکم تبصره ۳ ماده صد به اراضی دولتی مغایر قانون است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ اطلاق تبصره ۷ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره ۹۸۰۳۰۴۲

۱۴۰۰/۱/۱۰

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۸۸۴ مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۵ با موضوع: «ابطال مصوبه‌های شماره ۵۰۳ - ۱۳۸۳/۱۱/۱۶ و ۱۸۷ مورخ ۱۳۹۵/۱۱/۱۲ و تبصره ذیل جدول عوارض پذیره مصوبه شماره ۵۰۵ - ۱۳۸۴/۱۱/۱۴ و ۹۳ مورخ ۱۳۹۵/۵/۳۰ و ۳۸۷ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۰ و ۱۸۲ - ۱۳۸۷/۸/۱۸ و ۳۶۹ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۸ و ۵۸۶ - ۱۳۸۹/۱۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قزوین از تاریخ تصویب» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۹/۱۲/۵ شماره دادنامه: ۱۸۸۴ شماره پرونده: ۹۸۰۳۰۴۲

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکتی: آقای عبدالله نوری

موضوع شکایت و خواسته: ابطال ۱- تبصره ذیل جدول عوارض پذیره مصوبه

شماره ۵۰۵ - ۱۳۸۴/۱۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قزوین

۲- مصوبه شماره ۳۷۸ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۰ شورای اسلامی شهر قزوین

۳- مصوبه شماره ۱۸۲ - ۱۳۸۷/۸/۱۸ شورای اسلامی شهر قزوین

۴- مصوبه شماره ۳۶۹ - ۱۳۸۸/۱۱/۸ شورای اسلامی شهر قزوین

۵- مصوبه شماره ۵۸۶ - ۱۳۸۹/۱۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قزوین

۶- مصوبه شماره ۹۳ - ۱۳۹۵/۵/۳۰ شورای اسلامی شهر قزوین

۷- بند (ج) مصوبه شماره ۳۵ - ۱۳۹۶/۷/۲۲ شورای اسلامی شهر قزوین

۸- مصوبه شماره ۱۸۷ - ۱۳۹۵/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر قزوین

۹- مصوبه شماره ۵۰۳ - ۱۳۸۳/۱۱/۶ شورای اسلامی شهر قزوین

گردش کار: ۱- شاکتی به موجب دادخواستی ابطال مصوبات شماره ۵۰۵ - ۱۳۸۴/۱۱/۱۴،

۱۸۲ - ۱۳۸۳/۱۱/۱۶، ۳۶۹ - ۱۳۸۸/۱۱/۸، ۱۳۸۷/۸/۱۸، ۱۳۸۸/۱۱/۱۰، ۱۳۸۸/۱۱/۱۴،

۵۸۶ - ۱۳۸۹/۱۱/۱۴، ۹۳ - ۱۳۹۵/۵/۳۰، ۳۵ - ۱۳۹۶/۷/۲۲، ۱۸۷ - ۱۳۹۵/۱۱/۱۲،

۵۰۳ - ۱۳۸۳/۱۱/۶، ۵۱۰ - ۱۳۸۳/۱۱/۶، ۳۵۵ - ۱۳۸۸/۱۱/۶ و ۴۵۹ - ۱۳۸۳/۱۰/۵

همگی مصوب شورای اسلامی شهر قزوین را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته به طور

خلاصه اعلام کرده است که:

" اینجانب عبدالله نوری به دلایل زیر مصوبات مورد اعتراض را خلاف قانون و خارج از حدود اختیار شورای اسلامی شهر قزوین دانسته و استدعا دارم مصوبات مورد شکایت از تاریخ تصویب ابطال گردد تا اعاده حق و استرداد وجوه نامشروع مأخوذه میسر گردد.

۱- نقض و نادیده گرفتن حکم ماده ۴ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت: در ماده قانونی مذکور آمده است: دریافت هرگونه وجه، کالا یا خدمات تحت هر عنوان از اشخاص حقیقی و حقوقی توسط وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی غیر از مواردی

آیین‌نامه نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از درخواست مازاد تراکم، تغییر کاربری و تفکیک اراضی:

ماده ۱: نحوه محاسبه ارزش افزوده:

آیین‌نامه مبنای محاسبه ارزش افزوده را مشابه فرمول و ضرایب ارزش معاملاتی موضوع تبصره ۱۱ ماده ۱۰۰ قانون شهرداریها قرار داده است.

$$A = KBC (2D + P)(1 + T)$$

A - ارزش افزوده یک مترمربع بنا یا عرصه موضوع تبصره ۱۱ ماده ۱۰۰

K - ضریب کاربری مورد توافق که طبق ماده ۲ و ۳ تعیین گردیده است.

B - ضریب منطقه‌ای شهرداری (جدول شماره یک)

C - ضریب طبقه (جدول شماره دو)

D - ارزش معاملاتی ساختمان (در اجرای ماده ۶۴ قانون مالیاتهای مستقیم بر حسب اسکلت فلزی)

P - ارزش معاملاتی عرصه (در اجرای ماده ۶۴ مالیاتهای مستقیم بر حسب محل وقوع ملک) T - ضریب تراکم بر حسب تراکم مجاز کاربری (جدول شماره سه)

تبصره یک: تراکم مجاز در محاسبه ضریب تراکم (T)، حداکثر تراکمی است که براساس ضوابط و مقررات شهرسازی برای آن پلاک منظور شده است.

تبصره دو: برای محاسبه ارزش افزوده درخواست دیوارکشی و فنس کشی، گلخانه و استخر و امثالهم از ارزش معاملاتی (D) مرتبط طبق دفترچه ارزش معاملاتی سال دارایی استفاده می‌گردد.

تبصره سه: در مناطق اوقافی سطح شهر نرخ مصوب ۲۰٪ کاهش یابد.

ماده ۲: نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از بنای مازاد بر تراکم.

ارزش افزوده ناشی از مازاد تراکم مسکونی منطبق بر مصوبه شماره ۳۴۸ - ۱۳۸۶/۶/۳۱ شورای اسلامی شهر (مبنی بر تعیین قیمت مازاد تراکم املاک واقع در محدوده شهر و به مصوبه شماره ۲۱ - ۱۳۸۷/۱/۳۱ شورای اسلامی شهر: مبنی بر افزایش نرخ تراکم و تخفیف‌هایی جهت انبوه‌سازی) اقدام گردد.

ارزش افزوده ناشی از مازاد تراکم در کاربری غیرمسکونی:

$$A = KBC (2D + P)(1 + T)$$

ضریب کاربری (K) برای محاسبه ارزش افزوده ناشی از بنای مازاد تراکم به شرح جدول شماره ۴ می‌باشد.

ماده ۳: نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری: $A = KBC (2D + P)(1 + T)$

ضریب کاربری (K) برای محاسبه ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری پلاک با طبقه تا حد تراکم پایه به شرح جدول شماره ۵ محاسبه می‌شود و مازاد بر آن طبق ماده ۲ این آیین‌نامه عمل گردد. در این حالت $C=1$ منظور گردیده است.

تبصره یک: تغییر کاربریهای آموزشی، درمانی، ورزشی، فرهنگی و سایر کاربریهای عمومی (مرتبط با سایر دستگاههای اجرایی) در جلساتی با حضور روسای دستگاههای ذیربط و مالکین با نماینده قانونی آنها و مدیر منطقه و نماینده معاونت شهرسازی و حقوقی مطرح و پس از طی مراحل قانونی صورت می‌گیرد.

تبصره دو: موارد و تقاضاهای خاص نظیر تقاضای تغییر کاربری باغ و اراضی به ورزشی و فرهنگی و غیره (که خارج از موارد پیش‌بینی شده در این آیین‌نامه است) در جلساتی با حضور مالکین با نماینده قانونی آنها، مدیر منطقه، نماینده معاونت شهرسازی و حقوقی مطرح و یا رعایت ضوابط مربوطه پس از اخذ رأی مراجع ذیصلاح صورت می‌گیرد.

ماده ۴: نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از تفکیک:

به منظور بهره‌برداری مالکین از مزایای خدمات شهری برای اراضی با مساحت بیش از یکهزار مترمربع، معادل ۳۹٪ خالص مسکونی در سهم مالکین و مابقی پلاک با کاربری شوارع، خدماتی، مسکونی و غیره (به منظور تأمین خدمات عمومی شهر) در سهم شهرداری منظور می‌گردد. در غیراینصورت سهم مالکین مشمول عوارض موضوع ماده ۳ آیین‌نامه نمی‌گردد.

جدول شماره ۱: ضریب منطقه B

منطقه	ضریب منطقه (B)
۱	۰/۸
۲	۱
۳	۰/۹
حریم شهر	۰/۵

با مصوبات مذکور نسبت به اخذ چنین مبالغی خلاف قانون و من غیرحق، مبادرت می‌ورزد. لذا جلوگیری از اخذ این وجوه غیرقانونی مستلزم اقدام اعضای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری بر اساس ماده ۱۳ قانون دیوان عدالت اداری سال ۱۳۹۲ مبنی بر ابطال مصوبه از زمان تصویب می‌باشد."

۲- متن مقرره‌های مورد اعتراض به شرح زیر است: "الف: تبصره ذیل جدول عوارض پذیره مصوبه شماره ۵۰۵ - ۱۳۸۴/۱۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قزوین

تبصره: به عوارض پذیره ساختمانهای تجاری که براساس ضوابط طرح تفصیلی به هر دلیل نمی‌توانند پارکینگ مورد نیاز را تأمین نمایند به ازای هر واحد کسری پارکینگ به میزان $18 P \times 25$ اضافه بر عوارض پذیره محاسبه و اخذ می‌گردد.

ب: مصوبه شماره ۳۷۸ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۰ شورای اسلامی شهر قزوین

عطف به لایحه پیشنهادی شماره ۱۰/۱۳۸۸/۲۵۰۰۲ از طرف شهرداری قزوین متن مصوبه شماره ۳۷۸ در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۰ شورای اسلامی شهر قزوین مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره ابلاغ می‌گردد.

ماده واحده: بر اساس بند ۲۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات و وظایف شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ به شهردار، قزوین اجازه داده می‌شود:

در اجرای تبصره ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده در خصوص وصول عوارض تفکیک سال ۱۳۸۹ برابر دستورالعمل ذیل ممهوره به مهر شورای اسلامی شهر قزوین اقدام نماید.

الف: تفکیک اراضی (عرصه‌ها)

۱- هر مترمربع تفکیک اراضی با کاربری مسکونی ۲۰٪ قیمت منطقه‌ای روز دارایی

۲- هر مترمربع تفکیک اراضی با کاربری تجاری و صنعتی و ۱۰۰٪ قیمت منطقه‌ای

روز دارایی

۳- هر مترمربع تفکیک اراضی با سایر کاربریهای توسعه شهری، چنانچه اراضی، مذکور به موسسات موضوع بند ب قانون زمین شهری برای ارائه خدمات عمومی اختصاصی بابت ۲۰٪ قیمت منطقه‌ای روز دارایی

تبصره: در خصوص زمینهای با کاربری مختلط مانند مسکونی و تجاری و نظایر آن با قدرالسهم در کاربری از کاربری مختلط هر زمین محاسبه صورت خواهد گرفت.

تفکیک اعیانی‌ها: برای تفکیک هر مترمربع بنای مفید هنگام صدور پایان کار عوارض تفکیک به شرح ذیل محاسبه و اخذ می‌شود.

۱- ب - مسکونی‌ها:

الف - تا ۱۰۰ مترمربع ۲۰٪ قیمت منطقه‌ای روز دارایی

ب - از ۱۰۱ مترمربع تا ۱۲۰ متر ۲۵٪ قیمت منطقه‌ای روز دارایی

ج - از ۱۳۱ مترمربع به بالا ۲۰٪ قیمت منطقه‌ای روز دارایی

۲- ب - تجاری‌ها:

الف - در طبقه همکف ۲ برابر قیمت منطقه‌ای روز دارایی

ب - در طبقه زیرزمین معادل قیمت منطقه‌ای روز دارایی

ج - در طبقه بالای همکف ۱/۵ برابر قیمت منطقه‌ای روز دارایی

د - در سایر طبقات معادل قیمت منطقه‌ای روز دارایی

تبصره: مساحت بالکن به بنای مفید اضافه خواهد شد.

۳- ب - سایر کاربریها: برای هر مترمربع بنای مفید ۲۰٪ قیمت منطقه‌ای روز دارایی تبصره: رعایت صرفه و صلاح شهرداری در اجرای مصوبه مذکور به عهده شخص

شهردار محترم قزوین می‌باشد.

ج: مصوبه شماره ۱۸۲ مورخ ۱۳۸۷/۸/۱۸ شورای اسلامی شهر قزوین

عطف به لایحه پیشنهادی شماره ۵/۲/۳۰/۲۷۰۸۲ مورخ ۱۳۸۷/۰۷/۰۸ از طرف شهرداری قزوین متن مصوبه شماره ۱۸۲ در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۷/۸/۱۸ شورای اسلامی شهر قزوین مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره ابلاغ می‌گردد.

ماده واحده: بر اساس بند ۱۴ ماده ۱۷ قانون تشکیلات و وظایف شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوبه شماره ۱۳۷۵ به شهرداری قزوین اجازه داده می‌شود: در خصوص اجرای آیین‌نامه نحوه محاسبات ارزش افزوده ناشی از بنای مازاد تراکم پایه و تغییر کاربری و تفکیک برابر آیین‌نامه پیوست ممهوره به مهر شورای اسلامی شهر اقدام نماید.

تبصره یک: موارد خاص مشمول این آیین‌نامه با توافق شهردار و مالک و تصویب شورای شهر تا پایان سال جاری (۱۳۸۷) انجام خواهد شد.

تبصره دو: مدت زمان اجرای یکسال پس از تاریخ ابلاغ بصورت آزمایشی می‌باشد و در پایان مجدداً تصمیم گیری خواهد شد.

تبصره سه: رعایت صرفه و صلاح شهرداری در اجرای مصوبه مذکور بر عهده شخص شهردار محترم قزوین خواهد بود. رئیس شورای اسلامی شهر قزوین

تبصره دو: برای محاسبه ارزش افزوده درخواست دیوارکشی و فنس کشی، گلخانه و استخر و امثالهم از ارزش معاملاتی (D) مرتبط طبق دفترچه ارزش معاملاتی سال دارایی استفاده می‌گردد.

ماده ۲: نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از بنای تراکم مسکونی.

ارزش افزوده ناشی از مزاد تراکم مسکونی منطبق بر مصوبه شماره ۳۴۸ - ۱۳۸۶/۶/۳۱ شورای اسلامی شهر (مبنی بر تعیین قیمت مزاد تراکم املاک واقع در محدوده شهر و مصوبه شماره ۲۱ - ۱۳۸۷/۱/۳۱ شورای اسلامی شهر (مبنی بر افزایش نرخ تراکم و تخفیف‌هایی جهت انبوه‌سازی) اقدام گردد.

ارزش افزوده ناشی از مزاد تراکم در کاربری غیرمسکونی:

$$A = KBC (2D + P)(1 + T)$$

ضریب کاربری (K) برای محاسبه ارزش افزوده ناشی از بنای مزاد تراکم به شرح جدول شماره ۴ می‌باشد.

ماده ۲: نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری: $A = KBC (2D + P)(1 + T)$

ضریب کاربری (K) برابر محاسبه ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری پلاک تا حد تراکم پایه به شرح جدول شماره ۵ محاسبه می‌شود و مزاد بر آن طبق ماده ۲ این آیین‌نامه عمل گردد.

تبصره یک: تغییر کاربریهای آموزشی، درمانی، ورزشی، فرهنگی و سایر کاربریهای عمومی (مرتبط با سایر دستگاههای اجرایی) در جلساتی با حضور روسای دستگاههای ذیربط و مالکین با نماینده قانونی آنها و مدیر منطقه و نماینده معاونت شهرسازی و حقوقی مطرح و پس از طی مراحل قانونی صورت می‌گیرد.

تبصره دو: منظور از کاربری در پلاکهای مختلط کاربری غالب در مجموعه اعیانی‌های قابل طرح می‌باشد که کل برای تغییر کاربری از طبقه بالاتر (دارای ضریب بالاتر) به طبقه پایین‌تر ارزش افزوده محاسبه نمی‌شود.

K برای تغییر کاربری طبقه پایین به کاربری بالاتر تفاضل ۳ ضریب خواهد بود.

ماده ۴: نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از تفکیک:

به منظور بهره‌برداری مالکین از مزایای خدمات شهری برای اراضی با مساحت بیش از یکهزار مترمربع، معادل ۳۹٪ خالص مسکونی در سهم مالکین و مابقی پلاک با کاربری شوارع، خدماتی، مسکونی و غیره (به منظور تأمین خدمات عمومی شهر) در سهم شهرداری منظور می‌گردد. در غیراینصورت سهم مالکین مشمول عوارض موضوع ماده ۳ این آیین‌نامه نمی‌گردد.

تبصره: چنانچه کاربری تجاری مورد درخواست مالکین باشد معادل ۴۰٪ از خالص مسکونی سهم مالکین قابل محاسبه می‌باشد و مابقی در سهم شهرداری منظور خواهد شد.

جدول شماره ۱: ضریب منطقه B

منطقه	ضریب منطقه (B)
۱	۰/۸
۲	۱
۳	۰/۹
حریم شهر	۰/۵

جدول شماره ۲: ضریب طبقه C

طبقه	(C)
همکف	۱
زیرزمین اول	۰/۷
دوم و بالاتر	۰/۵

جدول شماره ۳: ضریب تراکم T

تراکم مجاز	(T)
کمتر از ۰/۶	۰/۵
تراکم ۰/۶	۰/۶
-	-
-	-
-	-
تراکم ۱/۸۰	۱/۸۰
بیشتر از ۱/۸۰	۲

جدول شماره ۲: ضریب طبقه C

طبقه	(C)
همکف	۱
زیرزمین اول	۰/۷
دوم و بالاتر	۰/۵

جدول شماره ۳: ضریب تراکم T

تراکم مجاز	(T)
کمتر از ۰/۶	۰/۵
تراکم ۰/۶	۰/۶
-	-
-	-
-	-
تراکم ۱/۸۰	۱/۸۰
بیشتر از ۱/۸۰	۲

جدول شماره ۴: ضریب کاربری (K) برای محاسبه بنای مزاد تراکم - ماده ۲

کاربری	K
تجاری	۵
سایر	۲

جدول شماره ۵: ضریب کاربری (K) برای تغییر پلاک - ماده ۳

کاربری جدید	(K)
مسکونی	۳
تجاری	۱۰
سایر	۲

د: مصوبه شماره ۳۶۹ - ۱۳۸۸/۱۱/۸ شورای اسلامی شهر قزوین عطف به لایحه پیشنهادی شماره ۱۰/۱۲۸۸/۲۵۸۵۱ - ۱۳۸۸/۱۰/۲۹ از طرف شهرداری قزوین متن مصوبه شماره ۳۶۹ در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۸ شورای اسلامی شهر قزوین مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره ابلاغ می‌گردد.

ماده واحده: بر اساس بند ۱۴ ماده ۱۷ قانون تشکیلات و وظایف شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوبه شماره ۱۳۷۵ به شهرداری قزوین اجازه داده می‌شود: در خصوص اجرای آیین‌نامه نحوه محاسبات ارزش افزوده ناشی از بنای مزاد تراکم پایه و تغییر کاربری و تفکیک برابر آیین‌نامه پیوست ممههور به مهر شورای اسلامی شهر اقدام نماید. رعایت تبصره و صلاح شهرداری در اجرای مصوب مذکور بر عهده شخص شهردار محترم قزوین خواهد بود.

آیین‌نامه مبنای محاسبه ارزش افزوده ناشی از درخواست مزاد تراکم تغییر کاربری و ضرایب موضوع تبصره ۱۱ ماده ۱۰۰ قانون شهرداری قرار داده است.

$$A = KBC (2D + P)(1 + T)$$

A - ارزش افزوده یک مترمربع بنا یا عرصه موضوع تبصره ۱۱ ماده ۱۰۰

K - ضریب کاربری مورد توافق که طبق ماده ۲ و ۳ تعیین گردیده است.

B - ضریب منطقه‌ای شهرداری (جدول شماره یک)

C - ضریب طبق (جدول شماره دو)

P - ارزش معاملاتی عرصه (در اجرای ماده ۶۴ مالیاتهای مستقیم بر حسب محل وقوع ملک)

T - ضریب تراکم بر حسب تراکم مجاز کاربری (جدول شماره سه)

تبصره یک: تراکم مجاز در محاسبه ضریب تراکم (T)، حداکثر تراکمی است که براساس ضوابط و مقررات شهرسازی برای آن پلاک منظور شده است.

تبصره یک: مقرر گردید در زمینهای با کاربری زراعی، باغ و فضای سبز که درخواست تغییر کاربری پلاک را دارند، ابتدا بایستی مساحت کل زمین به سطح اراضی شهری تغییر یابد. تبصره دو: مساحت تغییر کاربری هر یک از طبقات برابر جدول مربوطه محاسبه گردد. تبصره سه: برای تغییر کاربری از ارزش بالاتر (دارای ضریب بالاتر) به ارزش افزوده محاسبه نمی شود.

تبصره چهار: K برای تغییر کاربری طبقه پایین به کاربری بالاتر تفاسیل ۲ ضریب خواهد بود.

ماده ۴: نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری و تفکیک:

کلیه اراضی بدون کاربری با کاربریهای کشاورزی و باغ به منظور بهره برداری مالکین از مزایای خدمات شهری برای اراضی با مساحت بیش از یک هزار مترمربع معادل ۳۹٪ خالص مسکونی در سهم مالکین و مابقی پلاک با کاربری شوارع، خدماتی، مسکونی و غیره (به منظور تأمین خدمات عمومی شهر) در سهم شهرداری منظور می گردد. در این صورت سهم مالکین مشمول عوارض موضوع ماده ۳ این آیین نامه نمی گردد.

تبصره: ارزش افزوده ناشی از تفکیک اراضی واقع در محدوده شهر در صورت تایید ضوابط تفکیک توسط شهرداری از قرار هر مترمربع با کاربری مسکونی P۶ و تجاری AP۸ نسبت به کل زمین محاسبه می گردد.

جدول شماره ۱: ضریب منطقه B

منطقه	ضریب منطقه (B)
۱	۰/۸
۲	۱
۳	۰/۹
حریم شهر	۰/۵

جدول شماره ۲: ضریب طبقه C

طبقه	(C)
همکف	۱
زیرزمین اول	۰/۷
دوم و بالاتر	۰/۵

جدول شماره ۳: ضریب تراکم T

تراکم مجاز	(T)
کمتر از ۰/۶	۰/۵
تراکم ۰/۶	۰/۶
-	-
-	-
-	-
تراکم ۱/۸۰٪	۱/۸۰
بیشتر از ۱/۸۰٪	۲

جدول شماره ۴: ضریب کاربری (K) برای محاسبه بنای مزاد تراکم - ماده ۲

کاربری	K
تجاری	۵
سایر	۲

جدول شماره ۵: ضریب کاربری (K) برای تغییر پلاک - ماده ۳

کاربری جدید	(K)
تجاری	۳
تجاری مختلط	۱۰
مسکونی	۲
اداری، صنعتی، کارگاهی، انبار، حمل و نقل	۲
سایر	۱

جدول شماره ۴: ضریب کاربری (K) برای محاسبه بنای مزاد تراکم - ماده ۲

کاربری	K
تجاری	۵
سایر	۲

جدول شماره ۵: ضریب کاربری (K) برای تغییر پلاک - ماده ۳

کاربری جدید	(K)
تجاری	۳
تجاری مختلط	۱۰
مسکونی	۲
اداری، صنعتی، کارگاهی، انبار، حمل و نقل	۲
سایر	۱

ه - : مصوبه شماره ۵۸۶ - ۱۳۸۹/۱۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قزوین عطف به لایحه پیشنهادی شماره ۱۰/۱۳۸۹/۴۱۳۶۶ - ۱۳۸۹/۱۱/۱۴ از طرف شهرداری قزوین متن مصوبه شماره ۵۸۶ در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۹/۱۱/۱۴ شورای اسلامی شهر قزوین مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره ابلاغ می گردد. ماده واحده: بر اساس بند ۱۴ ماده ۱۷ قانون تشکیلات و وظایف شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوبه شماره ۱۳۷۵ به شهرداری قزوین اجازه داده می شود. در خصوص اجرای آیین نامه نحوه محاسبات ارزش افزوده ناشی از بنای مزاد تراکم پایه و تغییر کاربری و تفکیک برابر آیین نامه پیوست ممهور به مهر شورای اسلامی شهر اقدام نماید.

رعایت تبصره و صلاح شهرداری در اجرای مصوب مذکور بر عهده شخص شهردار محترم قزوین خواهد بود.

ماده یک: نحوه محاسبه ارزش افزوده:

این آیین نامه مبنای محاسبه ارزش افزوده را مشابه فرمول و ضرایب ارزش معاملاتی موضوع تبصره ۱۱ ماده ۱۰۰ قانون شهرداریها قرار داده است.

$$A = KBC (2 D + P)(1 + T)$$

A - ارزش افزوده یک مترمربع بنا یا عرصه موضوع تبصره ۱۱ ماده ۱۰۰

K - ضریب کاربری مورد توافق که طبق ماده ۲ و ۳ تعیین گردیده است.

B - ضریب منطقه ای شهرداری (جدول شماره یک)

C - ضریب طبقه (جدول شماره دو)

D - ارزش معاملاتی ساختمان (در اجرای ماده ۶۴ قانون مالیاتهای مستقیم بر حسب اسکلت فلزی)

P - ارزش معاملاتی عرصه (در اجرای ماده ۶۴ مالیاتهای مستقیم بر حسب محل وقوع ملک)

T - ضریب تراکم بر حسب تراکم مجاز کاربری (جدول شماره سه)

تبصره یک: تراکم مجاز در محاسبه ضریب تراکم (T)، حداکثر تراکمی است که براساس ضوابط و مقررات شهرداری برای آن پلاک منظور شده است.

ماده ۲: نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از بنای مزاد بر تراکم.

ارزش افزوده ناشی از مزاد تراکم مسکونی منطبق بر مصوبه شماره ۳۴۸ - ۱۳۸۶/۶/۳۱ شورای اسلامی شهر (مبنی بر تعیین قیمت مزاد تراکم املاک واقع در محدوده شهر و مصوبه شماره ۳۳۶ - ۱۳۸۸/۱۰/۱۹ شورای اسلامی شهر (مبنی بر افزایش نرخ تراکم و تخفیفهایی جهت انبوه سازی) اقدام گردد.

ارزش افزوده ناشی از مزاد تراکم در کاربری غیرمسکونی:

$$A = KBC (2 D + P)(1 + T)$$

ضریب کاربری (K) برای محاسبه ارزش افزوده ناشی از بنای مزاد تراکم به شرح جدول شماره ۴ می باشد.

ماده ۲: نحوه محاسبه ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری:

$$A = KBC (2 D + P)(1 + T)$$

ضریب کاربری (K) برای محاسبه ارزش افزوده ناشی از تغییر کاربری پلاک تا حد تراکم پایه به شرح جدول شماره ۵ محاسبه می شود و مزاد بر آن طبق ماده ۲ این آیین نامه عمل گردد.

تبصره ۸: از محل درآمد حاصل از پارکینگ عمومی احداث گردد و هر سه ماه اقدامات صورت گرفته به شورا گزارش گردد.

(ب) زمان صدور پایانکار ساختمانی:

صدور پایانکار تحت هر شرایطی منوط به بررسی پارکینگها می باشد.

پلاکهایی که در سال ۱۳۵۰ و قبل از آن ساخته شده و پایان کار اخذ و بهره برداری قرار گرفته است مشمول اخذ هزینه کسری پارکینگ نمی گردند.

پلاکهایی که قبل از طرح تفصیلی شارمند احداث گردیده اند پارکینگها براساس نقشه تایید شده زمان صدور پروانه بررسی می گردند.

تبصره ۱: مساحت هر پارکینگ با احتساب گردش ۲۵ مترمربع می باشد.

تبصره ۲: از محل درآمد حاصل از پارکینگ عمومی احداث گردد و هر سه ماه اقدامات صورت گرفته به شورا گزارش گردد.

(ج) کمیسیون ماده صد

این تعرفه مشمول ساختمانهایی می باشد که از ابتدای سال ۱۳۹۶ به بعد تخلف نموده اند و پرونده هایی که دارای رأی بدوی (قبل از تصویب تعرفه جدید) بوده و بنا به هر دلیلی به کمیسیون تجدیدنظر و همعرض ماده صد ارسال می گردد مشمول ضوابط و فرمول گذشته می باشند.

مسکونی ۴۸ P + D

تجاری ۳۵ P + D

تبصره ۱: کاربریهای مشابه تجاری مانند بانکها، موسسات مالی و اعتباری، صندوقهای قرض الحسنه، ادارات، شرکتهای، سازمانها، ساختمان پزشکان، مراکز بهداشتی و درمانی، داروخانه، آزمایشگاه، رستوران، هتل و مسافرخانه، تالار، کارخانجات، کارگاههای تولیدی و کارگاههای انبار و غیره بصورت تجاری محاسبه گردند.

تبصره ۲: کاربریهای مجاز در حوزه مسکونی (دفاتر مهندسی، دفاتر وکالت، دفتر ازدواج و طلاق، دفاتر اسناد رسمی، آرایشگاه زنانه) ورزشی، فرهنگی، آموزشی، سینما و سالن اجتماعات بصورت مسکونی محاسبه گردند.

تبصره ۳: ارزش معاملاتی ساختمان در اجرای ماده ۶۴ قانون مالیاتهای مستقیم

تبصره ۴: مساحت هر پارکینگ با احتساب گردش ۲۵ مترمربع می باشد.

تبصره ۵: رعایت تبصره ۵ ماده ۱۰۰ قانون شهرداریها الزامی می باشد.

تبصره ۶: نواحی منفصل شهری (به استثنای دانش) از این مصوبه مستثنی می باشد.

تبصره ۷: از محل درآمد حاصل از پارکینگ عمومی احداث گردد و هر سه ماه اقدامات صورت گرفته به شورا گزارش گردد.

تبصره یک: مصوبه مذکور برابر ماده ۸۳ قانون شوراهای چنانچه در مدت زمان قانونی مورد اعتراض مراجع ذیربط قرار نگرفت لازم الاجرا خواهد بود.

تبصره دو: رعایت صرفه و صلاح شهرداری در اجرای مصوبه مذکور به عهده شخص شهردار محترم قزوین می باشد.

ط: مصوبه شماره ۵۰۳ - ۱۳۸۳/۱۱/۶ شورای اسلامی شهر قزوین

عطف به لایحه پیشنهادی شماره ۵/۲/۲۰/۸۶۸۰ - ۱۳۸۳/۸/۱۱ از طرف شهرداری قزوین متن مصوبه شماره ۵۰۳ در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۰۶ شورای اسلامی شهر قزوین مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره ابلاغ می گردد.

ماده واحده: براساس بند ۱۶ ماده ۷۱ و ۷۷ قانون تشکیلات و وظایف شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ به شهردار، قزوین اجازه داده می شود:

در اجرای تبصره ۱ ماده ۵ قانون اصلاح موادی از برنامه سوم توسعه... (موسوم به تجمیع عوارض) وصول عوارض حذف پارکینگ به شرح دستورالعمل ذیل به عنوان یکی از عوارضات محلی برقرار و از ابتدای سال ۱۳۸۴ وصول نماید.

تبصره یک: دستورالعمل محاسبه عوارض حذف پارکینگ

عوارض موضوع این تعرفه به هنگام صدور پروانه احداث ساختمان و در مناطقی که امکان تأمین پارکینگ در ساختمانهای (اعم از مسکونی، تجاری، اداری، صنعتی و کارگاهی) وجود نداشته باشد به هر مترمربع فضای حذف شده پارکینگ (مطابق طرح تفصیلی و هادی - هر واحد پارکینگ ۲۵ مترمربع) عوارضی معادل ۳ برابر قیمت منطقه بندی ملاک عمل روز دارایی موضوع ماده ۶۴ قانون مالیاتهای مستقیم مشروط بر آنکه از یک سوم ارزش روز ساختمان برای هر مترمربع تجاوز نکند تعلق خواهد گرفت.

تبصره: در مواردی که حذف پارکینگ در کمیسیونهای ماده صد و تجدیدنظر مورد رسیدگی و صدور رأی جریمه قرار گرفته باشند از شمول این تعرفه مستثنی می باشند.

از نظر این تعرفه مناطقی که امکان تأمین پارکینگ در ساختمانهای (اعم از مسکونی، تجاری، اداری، صنعتی و کارگاهی) وجود نداشته باشد به شرح ذیل می باشند.

و: مصوبه شماره ۹۳ - ۱۳۹۵/۵/۳۰ شورای اسلامی شهر قزوین
عطف به لایحه پیشنهادی شماره ۱۰/۱۳۹۵/۱۶۵۶۲ - ۱۳۹۵/۵/۱۳ مصوبه شماره ۹۳ در جلسه علنی مورخ ۱۳۹۵/۰۵/۳۰ شورای اسلامی شهر قزوین مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره ابلاغ می گردد.

ماده واحده: براساس بند ۲۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات و وظایف شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ به شهردار، قزوین اجازه داده می شود:

نسبت به تغییر عنوان عوارض نقل و انتقال املاک (موضوع مصوبه شماره ۲۲/۱۳۸۹/۲۶۹۵ - ۱۳۸۹/۱۱/۲۰) و عوارض واگذاری سرقطی مکانهای تجاری (موضوع مصوبه شماره ۵/۹۴/ش - ۱۳۸۴/۵/۳) به بهای خدمات پاسخگویی با کد درآمدی ۳۱۱۶ اقدام نماید.

تبصره یک: در خصوص تخفیف احتمالی در فرصتهای آتی لایحه آن به شورا تقدیم گردد.
تبصره دو: مصوبه مذکور برابر ماده ۸۳ قانون شوراهای چنانچه در مدت زمان قانونی مورد اعتراض مراجع ذیربط قرار نگرفت لازم الاجرا خواهد بود.

تبصره سه: رعایت صرفه و صلاح شهرداری در اجرای مصوبه مذکور به عهده شخص شهردار محترم قزوین می باشد.

ز: بند (ج) مصوبه شماره ۳۵ مورخ ۱۳۹۶/۷/۲۲ شورای اسلامی شهر قزوین

(ج) بهای خدمات کارشناسی و هزینه پلاک آبی (درب)

ردیف	شرح	ارقام به ریال
۱	خدمات کارشناسی	۵۰/۰۰۰
۲	پلاک آبی هر عدد	۵۰/۰۰۰
۳	پلاک LED هر عدد	۵۰۰/۰۰۰

تبصره: نصب پلاک LED منبعد برای کلیه ساختمانهایی که پروانه ساختمانی آنها بعد از تاریخ ابلاغ این مصوبه صادر می گردد اجباری بوده و هر گونه صدور پایان کار مشروط به نصب این پلاک خواهد بود.

تبصره دو: شهرداری منبعد موظف به نصب تابلوهای کوچها و معابر با استفاده از تابلوی LED می باشد.

ح: مصوبه شماره ۱۸۷ - ۱۳۹۵/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر قزوین
عطف به لایحه پیشنهادی شماره ۱۰/۱۳۹۵/۴۲۱۰۵ - ۱۳۹۵/۱۱/۵ در خصوص جرایم و عوارض ناشی از کسری با حذف پارکینگ موضوع در صحن علنی شورای اسلامی شهر قزوین مورخ ۱۳۹۵/۱۱/۱۲ مطرح و پس از بحث و بررسی متن شماره ۱۸۷ مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره ابلاغ می گردد.

ماده واحده: به استناد تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده و بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات و وظایف شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ و تبصره ۱۱ ذیل ماده صد قانون شهرداریها، به قزوین اجازه داده می شود:

به منظور اجرای ضوابط و مقررات شهرسازی و همچنین جهت بازدارندگی از اشاعه تخلفات ناشی از کسری و یا حذف پارکینگ نسبت به محاسبه کسری و یا حذف پارکینگ به شرح ذیل اقدام نماید:

(الف) زمان صدور پروانه ساختمانی:

مسکونی ۳۷ P

تجاری ۲۷ P

تبصره ۱: کاربریهای مشابه تجاری مانند بانکها، موسسات مالی و اعتباری صندوقهای قرض الحسنه، ادارات، شرکتهای، کارگاههای تولیدی و کارگاههای انبار و غیره بصورت تجاری محاسبه گردند.

تبصره ۲: کاربریهای مجاز در حوزه مسکونی (دفاتر مهندسی، دفاتر وکالت، دفاتر ازدواج و طلاق، دفاتر اسناد رسمی، آرایشگاه زنانه، مطب پزشک) ورزشی، فرهنگی، آموزشی، سینما و سالن اجتماعات بصورت مسکونی محاسبه گردند.

تبصره ۳: ساختمان در بر کوچهاهایی قرار گرفته باشد که به علت عرض کم کوچه، امکان عبور اتومبیل نباشد ۳P.

تبصره ۴: کسری پارکینگ مسکونی دریافت های فرسوده سطح شهر مطابق با ماده ۱۷۱ قانون برنامه پنجم توسعه و ماده ۱۶ قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن با ۵۰ درصد کاهش محاسبه و وصول خواهد شد.

تبصره ۵: مساحت هر پارکینگ با احتساب گردش ۲۵ مترمربع می باشد.

تبصره ۶: نواحی منفصل شهری (به استثنای دانش) از این مصوبه مستثنی می باشد.

تبصره ۷: کلیه مصوبات قبلی در این خصوص ملغی می گردد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۵ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

۱- با توجه به اینکه در آراء متعدد هیأت عمومی دیوان عدالت اداری وضع عوارض برای کسری، حذف یا عدم تأمین پارکینگ در مصوبات شوراهای اسلامی شهرها، مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات تشخیص و ابطال شده است، بنابراین مصوبه شماره ۵۰۳ - ۱۳۸۳/۱۱/۱۶ تحت عنوان عوارض حذف پارکینگ و مصوبه شماره ۱۸۷ - ۱۳۹۵/۱۱/۱۲ تحت عنوان کسری پارکینگ و تبصره ذیل جدول عوارض پذیره از مصوبه ۵۰۵ - ۱۳۸۴/۱۱/۱۴ مصوب شورای اسلامی شهر قزوین به دلایل مندرج در رأی شماره ۹۷ الی ۱۰۰ - ۱۳۹۲/۲/۱۶ و رأی شماره ۵۷۳ - ۱۳۹۶/۶/۱۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر قزوین است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

۲- با توجه به اینکه در آراء متعدد هیأت عمومی دیوان عدالت اداری وضع عوارض برای نقل و انتقال املاک و اراضی با کاربری مسکونی تجاری سرفقلمی و غیره در تمام اشکال آن در مصوبات شوراهای اسلامی شهرها مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی تشخیص و ابطال شده است، بنابراین مصوبه شماره ۹۳ - ۱۳۹۵/۵/۳۰ تحت عنوان بهای خدمات پاسخگویی مصوب شورای اسلامی شهر قزوین به دلایل مندرج در رأی شماره ۲۴۳ - ۱۳۹۵/۴/۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی شورای اسلامی شهر است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

۳- طبق بند ۲۶ ماده ۸۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ با اصلاحات بعدی تصویب نرخ خدمات ارائه شده توسط شهرداری و سازمان‌های وابسته به آن با رعایت آیین‌نامه مالی و معاملات شهرداری از جمله وظایف و مسئولیت‌های شورای اسلامی شهرهاست و در تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۵، وضع عوارض محلی جدید با رعایت مقررات مربوطه تجویز شده است بنابراین بند (ج) مصوبه شماره ۳۵ - ۱۳۹۶/۷/۲۲ تحت عنوان نصب پلاک LED آبی و هزینه پلاک آبی (LED) مغایر قانون نیست و ابطال نشد.

۴- با توجه به اینکه در آراء متعدد هیأت عمومی دیوان عدالت اداری وضع عوارض برای تفکیک در تمام اشکال آن در مصوبات شوراهای اسلامی شهرها مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی تشخیص و ابطال شده است، بنابراین مصوبه شماره ۳۷۸ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۰ تحت عنوان بهای خدمات مزاد ناشی از افزایش عرصه و اعیان به دلایل مندرج در رأی شماره ۳۱۵ - ۱۳۹۶/۴/۱۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی شورای اسلامی شهر است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

۵ - هر چند طبق آراء متعدد هیأت عمومی دیوان عدالت اداری عوارض ارزش افزوده ناشی از طرح‌های توسعه شهری و تغییر کاربری در مصوبات شوراهای اسلامی شهرها مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی تشخیص نگردیده است لکن طبق ماده ۵ قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران بررسی و تصویب طرح‌های تفصیلی شهری و تغییرات آنها در هر استان توسط کمیسیون مندرج در آن انجام می‌شود و تعیین عوارض ارزش افزوده برای املاک یا اراضی قبل از طرح در کمیسیون ماده ۵ یا بدون اخذ مجوز از مراجع ذیربط قانونی مغایر قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر است، بنابراین مصوبه‌های شماره ۱۸۲ - ۱۳۸۷/۸/۱۸، ۳۶۹ - ۱۳۸۸/۱۱/۸، ۵۸۶ - ۱۳۸۹/۱۱/۱۴ تحت عنوان ارزش افزوده ناشی از بنای مزاد تراکم پایه و تغییر کاربری و تفکیک مصوب شورای اسلامی شهر قزوین خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

۱- ساختمان در بر خیابانهای سریع السیر به عرض ۴۵ متر و بیشتر قرار داشته و دسترسی به محل اتومبیل رو نداشته باشد.

۲- ساختمان در فاصله یکصد متری تقاطع خیابانهای به عرض ۲۰ متر و بیشتر واقع شده و دسترسی به محل اتومبیل رو نداشته باشد.

۳- ساختمان در محلی قرار گرفته باشد که ورود به پارکینگ مستلزم قطع درختهای کهن باشد و شهرداری اجازه قطع آنها را نداده است.

۴- ساختمان در بر کوچه‌هایی قرار گرفته باشد که به علت عرض کم کوچه، امکان عبور اتومبیل نباشد.

۵ - ساختمان در معبری قرار گرفته باشد که بعلت شیب زیاد، احداث پارکینگ در آن از نظر فنی مقدور نباشد.

۶ - در صورتی که وضع و فرم زمین زیر ساختمان بصورتی باشد. که از نظر فنی نتوان در سطح طبقات احداث پارکینگ نمود.

۳- در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس شورای اسلامی شهر قزوین به موجب لایحه شماره ۲۲/۱۳۹۸/۳۳۱۱ - ۱۳۹۸/۱۰/۵ و ۱۳۹۸/۴/۱۴۳۵ - ۱۰/۱۳۹۸/۴/۱۴۳۵ توضیح داده است که:

" همانگونه که استحضار دارند شاکی در شکوائیه تقدیمی (اولیه) به صورت کلی و غیرمنجز تنها به ذکر برخی موضوعات مختلف و متفاوت پیرامون امور مرتبط با وظایف شهرداری و شورای اسلامی شهر مبادرت نموده و علی‌رغم تصریح قانونی هیچگونه مشخصاتی از مصوبات ادعایی موضوع شکایت خود اعلام ننموده بود به نحوی که شهرداری قزوین وفق لایحه شماره ۹۲/۱۳۹۸/۲۳۱۱ - ۱۳۹۸/۱۰/۵ و مستنداً به بند (ب) از ماده ۸۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۲ که اعلام داشته مشخصات دقیق مصوبه یا مصوبات مورد اعتراض به گونه‌ای که رافع هرگونه ابهام باشد در خصوص تقاضای ابطال مصوبات در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ضروری می‌باشد تقاضای رسیدگی و رد شکایت مطروحه را خواستار گردیده و آن مرجع نیز بر این اساس نسبت به ارسال اخطاریه رفع نقص در حق شاکی اقدام نموده است. لیکن به رغم صدور اخطار رفع نقص و ابلاغ آن مرجع مبنی بر لزوم اعلام مشخصات و شماره و تاریخ مصوبات ادعایی شاکی علی‌رغم الزام آن مرجع مبنی بر لزوم ارائه مستندات دادخواهی بدون توجه به مفاد اخطار ارسالی ضمن تکرار مطلب پیشین از اجرای دستور صادره تخطی و هیچگونه تصویری از (شماره و تاریخ) مشخصات مصوبات مورد ادعا ارائه ننموده است و تنها با ارسال نامه‌ای به هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مجدداً همان مطالب مذکور در دادخواست خود را تکرار و آن را ضمیمه شکوائیه اولیه نموده است و از آنجایی که شاکی هیچگونه مشخصات دقیقی از مصوبات ادعایی خود ارائه ننموده است، نفعاً و اثباتاً امکان بررسی وجود هرگونه مصوباتی از سوی شورای اسلامی شهر در خصوص موضوعات مورد ادعا امکان‌پذیر نمی‌باشد مضافاً با مذاقه در مستندات ضمیمه دادخواست نیز این امر محرز است که بعضاً مستندات مذکور مربوط به سنوات پیشین بوده که توسط شهرداری و شورای اسلامی شهر لغو گردیده و حالیه عوارضی با عناوین مطروحه از مؤدیان اخذ نمی‌گردد. پر واضح است که خود شاکی نیز با علم به این موضوع با توسل به کلی گویی ضمن بیان موضوعات پراکنده و مختلف مبادرت به طرح شکایت واهی نموده است. لذا مستنداً به ماده ۸۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری و با توجه به عدم رفع نقص شکایت مطروحه در خور رد می‌باشد."

۴- در اجرای ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ پرونده به هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری ارجاع شد و هیأت مذکور به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۹/۶/۱۶ - مصوبات شماره ۱۸۳ - ۱۳۹۳/۸/۲۷، ۵۱۰ - ۱۳۸۳/۱۱/۱۶، ۳۵۵ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۶، ۴۵۹ - ۱۳۸۳/۱۰/۵ و ۵۰۵ - ۱۳۸۴/۱۱/۱۴ به استثنای تبصره ذیل جدول عوارض پذیره واحد تجاری و مصوبه ۳۵ - ۱۳۹۶/۷/۲۲ به استثنای بند (ج) هزینه پلاک آبی همگی مصوب شورای اسلامی شهر قزوین را قابل ابطال تشخیص نداد و رأی به رد شکایت صادر کرد. رأی مذکور به علت عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا ده نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعیت یافت.

"رسیدگی به مصوبات شماره ۳۷۸ - ۱۳۸۸/۱۱/۱۰، ۱۸۲ - ۱۳۸۷/۸/۱۸، ۳۶۹ - ۱۳۸۸/۱۱/۸، ۵۸۶ - ۱۳۸۹/۱۱/۱۴، ۹۳ - ۱۳۹۵/۵/۳۰، ۱۸۷ - ۱۳۹۵/۱۱/۱۲، ۵۰۳ - ۱۳۸۳/۱۱/۱۶ و تبصره ذیل جدول عوارض پذیره مصوبه شماره ۵۰۵ - ۱۳۸۴/۱۱/۱۴ و بند (ج) هزینه پلاک آبی از مصوبه شماره ۳۵ - ۱۳۹۶/۷/۲۲ همگی مصوب شورای اسلامی شهر قزوین در دستور کار هیأت عمومی قرار گرفت."